IMPERIAL WORLD SCHOOL

Newsletter

www.iwschool.edu.np

Volume 17 | Issue 01 | July 2026 | Quarterly Bulletin

A Message from The Principal

As we conclude the first quarter of this academic year, I would like to extend my heartfelt gratitude to every member of the Imperial World School family for your trust and partnership. It has been a rewarding journey filled with learning, growth, and memorable experiences, and none of it would have been possible without your continued support.The beginning of a new academic year is always a season of excitement, hope, and new beginnings. For many of our new parents, it also brought moments of excitement mixed with nervousness as your little ones stepped into a new learning environment. We understand the emotions that come with entrusting your child's education to a new school community. Thank you for your patience and belief in our vision. Watching our youngest learners gradually gain confidence, build friendships, and embrace school life has been one of the greatest joys of this quarter.

Academically, our students have made encouraging progress as they continue to explore, inquire, collaborate, and grow. Beyond academics, students have actively participated in sports, arts, leadership opportunities and social-emotional learning experiences that help them build confidence, resilience, empathy, and essential life skills. Every experience is thoughtfully designed to inspire students to become lifelong learners and responsible global citizens.

A strong partnership between home and school is one of the greatest strengths of our learning community. At Imperial World School, we deeply value parental engagement and believe that children thrive when families and educators work together with a shared purpose. This quarter, we were delighted to welcome parents as active participants in several meaningful initiatives, including our International Yoga Day celebration, Blood Donation Drive, and Parent Academy sessions. These occasions not only strengthened our school community but also reflected our collective commitment to the well-being and holistic development of our children. We sincerely thank every parent who participated and encourage you to continue walking alongside us as valued partners in your child's educational journey.

I would also like to express my sincere appreciation to our wonderful teachers, who continue to give their very best each day with patience and genuine care. Their commitment extends far beyond the classroom as they thoughtfully plan engaging learning experiences, encourage every child to reach their potential, and create a safe, nurturing environment where students feel seen, heard, and valued.

As we look ahead to the second quarter, we remain committed to providing enriching learning experiences that foster academic excellence, creativity, well-being, leadership, and global citizenship. Together, let us continue to inspire our children to dream big, think critically, act compassionately, and embrace learning with curiosity and confidence.

Junita Karki
Principal

Editorial Board

EDITOR:
Apsara Pathak
(Nepali)

EDITOR:
Hem Kumari Subedi
(Nepali)

EDITOR:
Omkar Thapa
(Nepali)

EDITOR:
Prasanna Khanal
(English)

EDITOR:
Asmita Limbu
(English)

Proofreading

Benju Sapkota

Subigya Adhikari

Deepisha Pandit

My Family

Mayra Upadhaya
Grade 1 (Tamur)

My name is Mayra Upadhaya. I am six years old. I study in grade 1 'Tamur'. My school's name is Imperial World School. I love my school. I live with my father, mother and sister. My sister also studies in the same school. My family is very good. They play with me. My family loves me. My family is kind to me. I love my family.

Spinning Girl

Once upon a time there was a big girl. She was walking on the road. Suddenly a thin girl came to her. The thin girl asked the big girl to fight with her. The big girl was confused. Then the thin girl started to fight her. The big girl picked her up, spinned her around and threw her up in the sky. The thin girl spinned and spinned and spinned and reached space. Some people say she is still spinning there.

Kiaan Ratna Tuladhar
Grade 1 (Arun).

My favourite season

Vasudhara Ripa
Grade 2 (Sunkoshi)

My favourite season is Spring . I like Spring because flowers bloom and the temperature is just about right not too hot and not too cold to go for a nice walk. In spring time , people go to parks to enjoy the green grass , the clear blue sky , the shimmering sun , beautiful flowers blooming and outdoor picnics. There are lots of flower festivals happening during this season . Sometimes , there are white fluffy clouds and sudden burst of rain . Spring is a pleasant , cheerful and bright season

---

Our classroom

Kemi Gurung
Grade 2 (Tinau)

My classroom name is Tinau . My classroom has big students! There are colourful bags in red , pink and many more . It is a fresh and clean classroom . There are also many and lots of dragonflies in the backyard , our backyard is greenery! There are yummy snacks in my school . My school has strong guards. My table has its own basket. My school has more than 400 students . Our classroom has many crafts , projects that we made . There are also many teachers in my school and I have many friends , many of the people are good and kind in my class. We have many classes like Art , Nepali , Serofero , English. Our school has the best and good teachers , sometimes we play sports. We also have a big window . My classroom teaches me many good things

---

Acrostic poem about mother

M - My helper

O - Overloaded with beauty

T - The loveliest woman

H - Home chef

E - Emergency helper

R - Responsible person

Chhimi Dolma Sherpa
Grade 3 (Trishuli)

MESSAGE TO THE EARTH

Dear earth,
Thank you for giving us oxygen, green trees, snowy mountains, blue oceans and beautiful places we live in. I am sorry for making the environment dirty.
I love the mountains, rivers, oceans and beautiful places. I promise to make the environment clean by not throwing litters and by not cutting the trees.
love,
Ridhaan Gurung

Ridhaan Gurung
Grade 3 (Marsyangdi)

My life in the Amazon Rainforest

Hi, I am a guava tree. I grow in the Amazon rainforest. I give lots of fruits and oxygen. I see many trees around me.

Sometimes, woodcutters come and cut down the trees around me. They use the wood to make things like chairs, tables, and many other items.

I help people by giving them food, fresh air, and wood. Animals come to me to eat my fruits and take shelter under my branches.

It rains often in the rainforest, so we get plenty of water. I love being a guava tree in the Amazon rainforest.

On Resilience

Adarsh Gurung
Grade 8 (Babai)

The coach voice echoed with whistles and cheers
as Bhattu faced down all his worst-hidden fears.

The championship game was tied at the end,
and the weight of the pressure began to descend.

He drove to the basket,
the clock ticking low,
but tripped on his sneaker
and fumbled the throw.

The buzzer rang out as the ball hit the rim,
and the chance for the trophy grew instantly dim.

The team walked away with their heads hanging down,while Bhattu stood frozen,

But instead of just quitting and hiding his face,
he grabbed a new ball and stayed back at the place.

For weeks after school, when the lights were turned low,he practised his dribble and perfected his throw.

He ran through the drills until his muscles were sore,determined to dominate the court once more.

When the next season started,
he led out the pack,
no longer held down
by a sudden setback.

He sank the last shot as the crowd raised a roar; an athlete made stronger than ever before.

Helping hands at home

My name is Shaavi Ghimire, and I am 8 years old.

My hobby is drawing, and my favourite food is pizza.

I help my family at home every day. I clean my room, wash the dishes, and help my mother set the table.

Sometimes, I also water the plants and put my toys back in their proper place.

I enjoy helping my family because it keeps our home clean and happy. Helping at home makes me feel proud, responsible, and useful.

Shaavi Ghimire
Grade 5 (Trishuli)

Cheering for Portugal

The FIFA World Cup is the biggest football tournament in the world. It takes place every four years and brings together teams from many countries. Every country dreams of playing in the FIFA World Cup, but only the best teams qualify.

This year, the World Cup is being hosted by the United States, Mexico, and Canada. I am very excited to watch the matches and cheer for my favourite team.

My favourite player is Cristiano Ronaldo. He plays for Portugal and is one of the greatest football players of all time. I hope Portugal wins the FIFA World Cup this year and that Cristiano Ronaldo gets to lift the trophy. I would be very happy if that happened because I am one of his biggest fans.

Sriya Dhungana
Grade 3 (Marsyangdi)

Flag Day at My School

Shrenika Thing
Grade 4 (Narayani)

At my school we celebrated Flag Day, a very special event on May 29, 2026. For this each class voted and selected their Class Representatives (CRs) and Student Council members. A CR is a Class Representative who helps take care of the class and sets a good example for others.

From our Grade 4 Narayani, Shreena was selected as the CR. In Grade 4 Rapti, Niharika was selected as the CR. All the selected students were proud and excited to receive their badges.

After the class representatives were announced, the school introduced the House Captains and School Captain. Nimisha Thapa was selected as our School Captain for this year. Then all the Captains also received their badges and were congratulated by everyone.

The school flag was tied up proudly in front of the school. Beautiful flowers decorated the area around the flag, making the ceremony look colorful and festive. Our Vice Principal Sir, Principal Ma'am, and Kumar Sir congratulated all the CRs, House Captains, and the School Captain for their achievements.

At the end of the ceremony, the leaders received certificates. Everyone clapped and cheered for them. It was a memorable day that celebrated leadership, responsibility, and teamwork in our school.

Letter To Anne Frank

Tishya Gnyawali
Grade 4 (Rapti)

June 18, 2026

Dear Anne Frank,

How are you? I hope you are at peace in heaven. I am doing well. I am writing this letter because I am inspired by your life and your diary. I loved reading your diary and learning about your experiences.

Even though your life was very difficult, your story has touched the hearts of millions of people around the world. Your courage, hope, and determination continue to inspire people of all ages today.

I feel very sad about what happened to you and your family during World War II. No one should have to suffer because of their religion, race, or background. If I could travel back in time, I would try to help you and make sure that all people were treated fairly and with respect. I wish everyone in the world could live in peace and harmony, without hatred or discrimination.

Thank you for sharing your thoughts and experiences through your diary. Your words teach us valuable lessons about hope, courage, and humanity.

Warm Regards,
Tishya

Letter to Future me (Environment)

Niharika Bhandari
Grade 4 (Rapti)

8 June, 2026

Dear Future Me,

This is 10 year old you. I am doing well and hope you are too. As I sit in our class celebrating Environment Day I wanted to ask, Is our Earth cleaner and better than it is right now?

Today I learned how to plant seeds and many other things that can help make our Earth a better place. I learned how important it is to take care of nature as we were celebrating Environment Day 2026. We even made a mango tree, and the leaves had special messages for Mother Earth. It was a fun and meaningful activity.

Even though we live on Mother Earth, I wish I could go outside and tell her how much we love and appreciate her. I hope people in the future continue to protect the environment by planting trees, reducing waste, and keeping our surroundings clean.

Please tell Mother Earth that we love her and will always try our best to take care of her.

Love from,
Your Past Self

SEL Classes

Lhemi Summer Lama
Grade 4 (Rapti)

Socio Emotional Learning

My favourite ECA has to be SEL (Social and Emotional Learning). It is all about understanding our emotions, building good relationships, and learning important life skills. I have so many wonderful memories from SEL classes.

One of my best memories was when we played the ball game. It was a fun activity that taught us about teamwork, cooperation, and communication. Everyone enjoyed participating, and it helped us learn while having fun.

SEL is very helpful because if we have problems or worries, we can talk to our teachers and receive help. It helps us feel confident, passionate, happy, and understood. SEL also teaches us how to manage our emotions and make good decisions.

There are many kind and caring teachers in SEL who teach us new and exciting things. We learn about unique topics such as teamwork, friendship, respect, kindness, child rights, and responsibilities. These lessons help us become better students and better people.

I have many favourite SEL activities. One that I especially loved was when I was in Grade 1 and we did Story Combining. Since I had recently gone to Thailand, I told my teacher all about the things I saw and enjoyed there. I talked about the dolphin show, the beautiful places I visited, and the exciting experiences I had. My teacher helped include some of my ideas in the story.

The story was about Barbie and Ken's dream vacation. It was funny and creative, and everyone added their own ideas. I loved listening to my classmates' contributions and seeing how our story grew. It was one of the most enjoyable activities I have ever done in SEL.

SEL is my favourite ECA because it helps me learn important life lessons, make friends, and express my feelings. It is a place where I feel safe, happy, and inspired. I will always cherish the wonderful memories I have made in SEL.

Environment Day at IWS

Sanbhi Aryal
Grade 5 (Seti)

On Environment Day at IWS, we visited the Maths Park and observed many different plants. Our school is very green and beautiful. There are many trees, colorful flowers, fruit plants, and a vegetable patch. We saw a variety of fruits and vegetables growing in the school garden. It was exciting to learn about the different plants and how they help our environment.

Our teacher showed us many plants around the school and explained their importance. We learned about the parts of plants, how they grow, and why they are important for people and animals. We also learned that plants give us oxygen, food, medicine, and shade.

From this observation, I learned how to protect plants, grow plants, and respect nature. I also learned that farmers work very hard to grow crops and provide food for us. Their hard work helps us live healthy lives.

We should never cut down trees unnecessarily. Instead, we should plant more trees and take care of them. We should keep our environment clean by maintaining good sanitation and never throwing garbage on the ground. We should reduce waste, reuse materials when possible, and recycle to protect our planet.

The Environment Day activities helped me understand the importance of caring for nature. If I had magical powers, I would make our country clean, green, and environmentally friendly. I would plant trees everywhere and make sure every place was beautiful and pollution-free.

Environment Day at IWS was a wonderful learning experience that taught me to love, respect, and protect the environment for future generations.

Bird watching

Jordan Rinchen Tamang
Grade 5 (Seti)

Birdwatching is one of my favorite activities. I have seen many beautiful birds in Nepal, especially in Bhojpur, my village. The birds in my village are colorful, unique, and fascinating to observe. Watching them helps me learn more about nature and wildlife.

One of the most beautiful birds I have seen is the Asian Paradise Flycatcher. It has a black crest and a long, elegant tail that can be white or brown. It looks very graceful as it flies through the trees.

Another interesting bird is the Red-billed Blue Magpie. It has a bright red beak, a blue body, and a long blue tail. Its colorful appearance makes it easy to recognize and one of my favorite birds to watch.

I have also seen the Verditer Flycatcher, a small bird with a beautiful turquoise-blue body, head, and tail. It has a small black patch near its eyes, which makes it look very attractive.

The Black Francolin is another bird found in my area. It is a beautiful bird with dark maroon and black feathers and a black head. Its unique colors help it stand out among other birds.

Near rivers, I have seen the Great Cormorant, a large black bird. During the breeding season, male cormorants develop colorful markings near their eyes, making them even more interesting to observe.

One of the largest birds I have seen is the Woolly-necked Stork. It has a black body and wings, with a distinctive white neck that makes it easy to identify.

Birdwatching has taught me to appreciate nature and the amazing variety of birds that live around us. Every bird is unique and beautiful in its own way. I hope to continue birdwatching and learn more about the birds of Nepal in the future.

The Day I Became The CR

Bipul Sapkota
Grade 5 (Bheri)

When Sudip Sir introduced the voting for the Class Representative (C.R.), I felt a little nervous. I had put my name forward as a candidate and kept wondering whether it was the right decision or not.

A few days later, it was voting day. I was nervous and excited at the same time. Soon, the voting started. Everyone took turns to cast their votes. Even the teachers voted. After the voting was finished, we all waited eagerly for the results.

When the results were announced, I was shocked to hear that I had received the most votes. I had been elected as the Class Representative! I could hardly believe it. I was very happy and proud. From that day on, I started carrying out my duties responsibly.

A few days later, I was informed that I would be taking part in the march-past for Flag Day. We practised every day until the big day arrived. At first, I thought all the C.R.s would have to perform in the march-past, but later I learned that our role was a little different. Rajeev Sir explained everything to us and told us what we needed to do.

On Flag Day, I felt both excited and nervous. My friend Jordan helped me stay confident and calm. Soon, the march-past began. It was wonderful to watch. After that, the teachers gave inspiring speeches. They were quite long, but they were interesting and meaningful.

Then came the moment I had been waiting for. The teachers started calling the names of the C.R.s from each grade. I asked Sabin Sir if we should march while going to the stage, and he said, "Yes, you have to."

When my name was announced, I proudly walked along the red carpet. Everyone was cheering for me, and it made me feel very special. When I reached the stage, our principal Junita Ma'am gave me my C.R. badge, and Kumar Sir handed me my certificate. I proudly wore the badge and smiled for photographs.

After the photo session, I hugged my sister. Many teachers praised and congratulated me. Sudip Sir congratulated me, and so did all my friends. Their kind words made me feel even more proud of my achievement.

Finally, it was time to go home. As I walked home with my family, I felt happy, confident, and proud. Becoming the Class Representative and receiving my badge on Flag Day was one of the most memorable experiences of my school life.

How Animals Survive Winter: Himalayan Wolf

Where Does It Live?

Sansiya Regmi
Grade 9 (Gandaki)

- The Himalayan wolf lives in the high mountains and grasslands of northern Nepal, including Mustang and Dolpa

How Does It Survive Winter?

- Its thick fur keeps it warm in cold temperatures.
- It hunts blue sheep and small animals for food.
- It can travel long distances in search of prey.
- It lives and hunts in packs, which provide protection and improve teamwork while hunting.

Interesting Facts

- The Himalayan wolf is one of the oldest wolf species in the world.
- It can survive at very high altitudes.
- It is a rare and protected animal.
- It communicates through howling.
- It has an excellent sense of hearing and smell.

Quote

"The simple things are also the most extraordinary things, and only the wise can see them."

– Paulo Coelho

This work was completed as part of our project on how animals survive winter. While researching the Himalayan wolf, I explored the adaptations that help animals live in challenging environments. The quote by Paulo Coelho connects to our recent reading about the author's life and work in class.

Animal Farming

Dakshayani Khadka
Grade 9 (Gandaki)

I attended a session organized by Budhanilkantha School on 9th June,at our school,about raising farm animals such as cows, buffaloes, goats, and pigs for useful products like milk, meat, and wool.

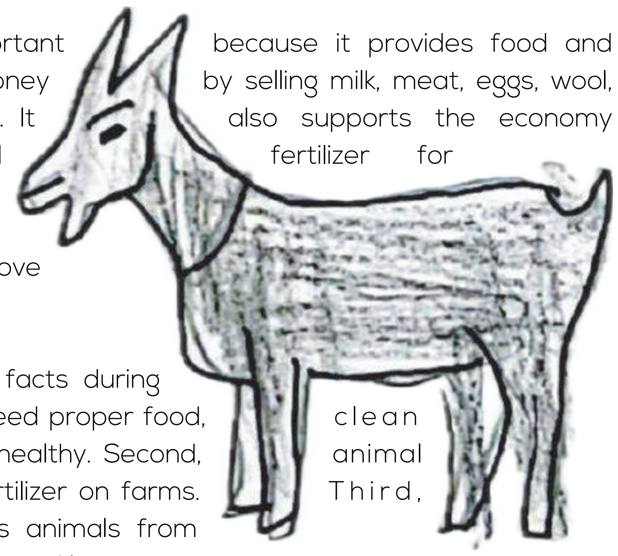

Animal farming is important because it provides food and helps many families earn money by selling milk, meat, eggs, wool, and other animal products. It also supports the economy and provides natural fertilizer for crops. For example, cow and buffalo manure can be used to enrich the soil and improve crop production.

I learned some interesting facts during the session. First, animals need proper food, clean water, and shelter to stay healthy. Second, animal manure can be used as fertilizer on farms. Third, regular vaccination protects animals from diseases and helps farmers avoid losses.

One challenge faced by farmers is animal diseases. When animals get sick, farmers may lose income because the animals produce less milk, grow more slowly, or may even die. This problem can be reduced through regular health check-ups, vaccinations, and proper care.

In conclusion, animal farming is an important occupation in Nepal. It generates employment opportunities for farmers, veterinarians, dairy workers, and traders. It provides food, income, and many useful products such as milk, meat, wool, leather, and manure. This session helped me understand the importance of animal farming and how it contributes to food production, livelihoods, and the country's economy.

A Memorable Victory

Nimsa Thapa
Grade 10 (Bagmati)

The school election was one of the most exciting events I participated in this year. On 21 May, I decided to run for the position of School Captain, and my election symbol was a mobile phone.

During the campaign period, I wanted to make my campaign fun and memorable, so I created Minecraft-themed posters. Since many younger learners enjoy Minecraft, the posters helped attract their attention and encouraged them to learn about my ideas and goals.

On election day, I felt both nervous and excited. The most memorable moment came during the vote count. As the ballots were counted, everyone watched with anticipation, eager to hear the final results. The atmosphere was filled with suspense.

When the final announcement was made and I was declared the winner, I felt extremely happy and proud. Winning the election taught me that hard work, creativity, and confidence can make a big difference.

Chess and Me

When I was very young, about two years old, I often watched my father play chess. Seeing him play made me interested in the game, and I wanted to learn it too. At first, he did not teach me, so I tried to learn by myself by watching carefully.

One day, my father saw me playing chess on my own. He was surprised that I had learned so much just by observing him. After that, he started teaching me how to play properly. We practiced together regularly, and I enjoyed learning new strategies and moves.

One day, my father decided to play a game against me. To his surprise, I won! He was shocked but also very proud of me. From then on, he encouraged me to continue improving my skills. He even created an account for me so that I could play and practice more often. Sometimes I lost games, but my father never got upset. Instead, he helped me understand my mistakes and taught me how to become a better player.

When I was six years old, my father told me that I would participate in a chess competition. On the day of the competition, I felt very nervous. My first opponent looked much older and stronger than me. I took a deep breath, stayed calm, and focused on the game. To my surprise , I won! As the competition continued, I played my best and won all my rounds and was announced the "Best Rated Player"

When I received my trophy, medal, and certificate, I felt incredibly happy and proud. It was my first trophy, and it was a very special moment for me. That experience inspired me to keep playing chess and work even harder.

Today, chess is one of my favorite activities. It teaches me patience, concentration, and problem-solving skills. I am thankful to my father for encouraging me and helping me become a better chess player.

I play chess today because of my dad, and I will always be grateful for his support.

Agrata Acharya
Grade 5 (Seti)

The food I crave the most

My favorite food is pizza. I chose this topic because pizza is the food I enjoy eating the most. It is popular all around the world, and it has many different flavors and styles. Whenever I see or smell a freshly baked pizza, I feel hungry and excited. Pizza is not only delicious but also fun to share with family and friends.

Pizza is made with a soft crust, tasty sauce, melted cheese, and many other toppings. My favorite pizza has cheese, chicken, and vegetables on it. I like pizza because it has the perfect combination of flavors and textures. The crispy crust, creamy cheese, and toppings make every bite heavenly and enjoyable. Pizza is also very versatile because people can choose different flavors according to their taste and style. I often eat pizza at restaurants or order it at home with my friends and family.

In conclusion, pizza is my favorite food because it tastes delicious, heavenly, and amazing. No matter how many foods I try, pizza will always stay as my number one favorite food. If my friends are hungry and not having fun, I give them pizza. Pizza is not only food but also a way to share happiness.

Evana Lamichhane
Grade 6 (Mahakali)

Most nostalgic TV Show I ever watched

The most nostalgic TV show I have watched is Paw Patrol. I chose this topic because it reminds me of my childhood, and every time I watch it, I feel like I am back to being five years old, sitting in my living room and watching TV.

This show has given me a lot of good memories. Each episode follows the same pattern: something happens, and a problem arises. People call the Paw Patrol, and they fix the problem with teamwork and quick thinking. There are many different characters in Paw Patrol, but my favorite one has to be Marshall, a Dalmatian who is the firefighter and medic of the group. He is clumsy, but that doesn't stop him from being a great character. I also like that Paw Patrol gave an entire season centered around him. Other characters I like are Rocky, Rubble, and Chase. This show also gave me the idea to add extra things to my favorite characters and include them in other shows. This allowed me to increase my imagination, which helped me create my story last year.

In conclusion, Paw Patrol is a really great show. It is loved by many for its catchy themes, good animation quality, and great storytelling. Even though it has been 13 years since its first season, it still remains one of my favorite shows.

Watsalya Singh
Grade 6 (Mahakali)

My trip to Austria

Last winter I travelled to Austria because my aunt and my cousins live there. My family had planned this trip a long time ago, but last winter was when we were finally able to go! I chose this topic because I was really amazed by its beauty, and we also made a lot of fun memories.

During my trip to Austria, I visited many beautiful places and I also got to know a lot about the country's history and culture. One of the interesting places I visited was a museum, which took us on the step-by-step development of our earth, from meteorites and rocks to an animatronic dinosaur to putting our faces on primitive humans. I enjoyed exploring the different displays and learning new things. I also visited the city of Hallstatt, which is believed to have inspired the Kingdom of Arendelle in the movie Frozen. The city was like a dream, with colorful houses, clean water, and mountains surrounding it. Even though it was a huge tourist attraction, I didn't see a single piece of trash on the floor, which made me happy. I took many photos and enjoyed the amazing views. Even though it was freezing there, I was so distracted by the view that I hardly even noticed it. Even though it was snowing in Vienna, the houses were so beautifully made and it was super warm inside. Apart from Austria, I also visited Prague, which is located in the Czech Republic, where I traveled by train for the first time ever!

Throughout the journey, I experienced new sights, tasted different foods, and spent quality time with my family. The trip was exciting, educational, and full of unforgettable memories.

Saanvi Rayamajhi
Grade 6 (Mahakali)

Impact that I want to make in the society

Aarshiya Karki
Grade 7 (Karnali)

I remember how my grandmother told me that day that she wasn't allowed to go to school back then in 1949, and how I'm getting to go to a wonderful school every day. Around 770,000 children in Nepal are missing from formal education in 2026.

Education is the foundation of social justice. Society has changed a lot, from people not getting access to education to people getting to go to safe, engaging, supportive, and dedicated schools. But still, there are 100,000 to 250,000 people in Nepal who sleep in urban centers. I was first inspired by Malala Yousafzai, who sparked the UN to launch a campaign in Pakistan for the right to education for everyone. Education plays a big role in the progress of society. I want to make great progress in my society, not just in my society, but also in my country.
I think it is very important to help people get an education as it promotes economic growth, reduces inequality and poverty, as it is the number one SDG goal. I think societal impact doesn't always require an organization or a big company. Small acts of kindness, like supporting people, can also help.

I want to make a society where there is the right to education, freedom, responsibility, and innovation. I want to make a big impact so that everyone can go to school happy, excited, curious, and responsible, and reduce the number of homeless and uneducated people from 250,000 to zero.

I have done social service in many ways, but with that much, I won't be successful. I need consistency and dedication. So let's all be thankful for having all these facilities because, while half of the people in the world are living on the street, we are living a modern life with technology.

My Journey of being CR

Paaliza Shrestha
Grade 7 (Karnali)

Every kid wants to be something. Well, for me, I had dreamed of becoming something as well. About three years ago, I was in Grade 4. Now I am in Grade 7. That was the first time our school introduced a new title. Not School Captain or House Captain and Vice-Captain, but a completely new role, Class Representative (CR).

A Class Representative, or CR, is a student from each grade and section who represents their class. At that time, I was so happy when the teachers announced the nominated students from our section, my friends and me.

But during the teachers' vote, my close friend, Sarah Kharal, won. I was happy for her, but also sad. When she went to Australia for a month, hope struck me as my friend Shubran Khadka and I raced to ask the teacher who would be the CR while she was gone. Of course, he beat me to it and took the CR title.

The following year , I was in Grade 5 Bheri. I ran again, but again, I was voted out by my classmates, and Shine Dhakal won the CR title. Then in Grade 6 Barun, I ran again, but just like before, I was voted out after a tiebreaker, and Aayan Shrestha won the title of CR for that year. So I was devastated, and the next year, in Grade 7 Karnali, I wasn't going to run, but my friends encouraged me to do it. So, I thought, "One last time wouldn't hurt that much," so I stood up.

When the votes came, I was very excited because I got elected. I was so happy but scared. When Flag Day came around, I was very nervous, thinking things like, "What if I fall in front of the whole school?" But when my name was announced, I went up and got my badge, and that was when I truly realized who I had become. And as of today, I am proud to say that I am the Class Representative of 7 Karnali, willing to do anything for my class, surviving the downs and succeeding in the ups.

Women's Rights

Shritika Budhathoki
Grade 7 (Mechi)

Women's right is the freedom every woman or girl deserves. It is necessary for every woman and girl in their lives.

Before, women were treated unfairly. When a girl gets raped, why does society always target a woman's clothes and not the rapist? This is a deeper injustice that needs to change. Education, freedom to live, freedom to be successful, are essential rights for women. Women's right is very important because it's about equality. Treating women harshly is not a tradition; it's discrimination. They have the right to work, earn fair wages, and participate in leadership. A society will only develop when it treats men and women equally. Respecting women reduces discrimination and violence against women.

In conclusion, women are powerful, and every woman needs her rights. By respecting women, society will develop. And don't forget that women have the right to talk, vote, work, go to school, etc.

Talking with friends

Prajna Khadka
Grade 7 (Mechi)

Talking with friends is one of my favorite hobbies. Friends are those who make our life better and easier. Spending time with them just makes me happy. I chose this topic because my friends are an important part of my life, either at school, home, or online.

I love talking with my friends. When I talk with my friends, we all share our thoughts, feelings, etc. We discuss about our studies and even share a lot of quotes, especially with Sadwee. We talk and help each other and even give life advice. My friends help me understand things better. My friends include Sarah, Sadwee, Adaani, Aavia, Arshiya, Roshni, Riona, and a lot more. I have lots of friends that I can talk to day and night. I enjoy talking with them and they are the one I can confide to. I've learned lots of things with them.

In conclusion, the most important part of my life are my friends and talking with them just makes me feel better. I'm grateful that I joined this school and now all of them are my friends. They help us learn new things, grow, and stay happy. A good friend supports us in difficult times and they celebrate our success. I believe talking with my friends just creates wonderful memories.

Flag Day

Flag Day was one of the most memorable and proudest days of my school life, a day that celebrated leadership, responsibility, and achievement.

The event was organized to officially recognize and honour the newly elected student leaders, including the School Captain, House Captains, Vice Captains, and Class Representatives. I was honoured to be elected as the Class Representative of Grade 10, and I felt extremely happy and proud when my name was announced.

The ceremony began with the singing of our national anthem, creating a patriotic atmosphere. After that, our chief guests were warmly welcomed and invited to take their seats. The traditional lighting of the diyas marked the formal beginning of the programme. Once the parents, teachers, guests, and student leaders had taken their designated seats, the celebration officially started.

The next part of the event was filled with excitement and anticipation. Our junior brothers and sisters performed a march-past, which was one of the highlights of the programme and was enjoyed by everyone present. One of the special features of this year's Flag Day was the red carpet arranged for the elected leaders.

As the names of the winners were announced one by one, I became more and more nervous. When my turn finally arrived, I felt both excited and anxious while walking up to the stage. However, at the same time, I felt proud of my achievement. Receiving my badge and certificate made the moment even more meaningful and memorable.

After all the Class Representatives had been called, the House Captains, Vice Captains, and finally the School Captain were invited to the stage to receive their badges and certificates. They then took their oaths and proudly hoisted their respective house flags as part of the final ceremony. From that moment onward, we were officially entrusted with our responsibilities as student leaders.

After the formal programme ended, we clicked many photographs with our friends, parents, and teachers. Everyone was smiling and celebrating their achievements. It was a day filled with pride, happiness, and unforgettable memories.

More importantly, I learned that leadership is not just an honour but also a responsibility. As the saying goes, "Leadership is not about being in charge; it is about taking responsibility and setting a positive example for others." Another quote that inspires me is, "Great leaders inspire others not by their words but by their actions."

These words remind me that true leadership is shown through kindness, responsibility, and service, and I hope to lead by example and make a positive difference in my school community.

Tejasbi Kiran Subedi
Grade 10 (Bagmati)

Tougen Anki

Tougen Anki is a thrilling anime that captivates audiences with its intense action, emotional conflicts, and supernatural powers. The battles between the Oni and Momotaro clans crash and clash across the screen like thunder rolling through a stormy sky, creating an atmosphere filled with excitement and suspense. The ancient rivalry between these two groups is a blazing wildfire that spreads destruction and hatred wherever it goes.

Throughout the story, the shadows seem to whisper warnings, while the wind howls through the intense battlefield as if nature itself is watching the conflict unfold. The anime paints vivid pictures of glowing red energy, shattered buildings, flying debris, and determined warriors standing amidst the chaos, allowing viewers and otakus to enter a whole new realm of imagination.

The characters display such extraordinary powers that it seems they could split mountains, shake the earth, and change the fate of the entire world with a single attack. Their fierce fights are filled with blazing bursts of energy, powerful punches, and spectacular strikes, making every battle an unforgettable experience.

Beyond the action, Tougen Anki explores themes of identity, destiny, friendship, and revenge, showing how characters struggle between their dark pasts and the future they wish to create. With its dramatic storyline, memorable characters, and breathtaking visuals, Tougen Anki takes viewers on an adventurous journey where courage shines brightest in the darkest moments.

Priyanjali Sherchan
Grade 10 (Bagmati)

A School Day Full of Questions

Prasanna Khanal
English (Teacher)

Today, 22 June, in Grade 8, we spoke about migration; the ancient human habit of leaving one place in search of another. In Grade 9, our conversation travelled somewhere entirely different as we discussed Sophia, the humanoid robot who once visited Nepal; Could artificial intelligence one day rule the world?

The day began with stories,learners arrived carrying their completed homework, and with it, traces of the worlds they had explored through reading. As I turned the pages, I encountered thoughtful reflections, careful structures, and ideas still taking shape. Reading student work remains one of the quiet pleasures of teaching. Their writing reveals not only what they have understood but also how they think.

Soon, our Grade 9 students will travel to Bhakundebesi for rice plantation as part of Learning Beyond the Classroom. Some lessons are best learned not from a page but from the earth itself.

During the teachers meeting, we spoke about teamwork and responsibility, including the importance of managing homework effectively. Schools are communities before they are institutions. One of the most fascinating parts of the day often takes place outside the classroom. During dining hall duties, we observe students in a different setting altogether. Table manners, eating habits, conversations with friends. It sometimes makes me wonder: how much of who we are is shaped by what and how we eat?

Advisory offers another kind of learning space,a place where students gather not simply as learners but as individuals. Here, friendships are strengthened, concerns are shared, and a sense of belonging quietly takes root.
Towards the afternoon, we also celebrated World Music Day. One memorable highlight was hearing Norzin from Grade 9 perform Smooth Operator by the English band Sade, one of my personal favourites.

Ultimately,what are schools for? Not merely to provide answers, but to create spaces where meaningful questions can be asked. On any given day, those questions might concern migration, artificial intelligence, religion, music, agriculture, friendship, or even what is served at lunch. Together, they form the rich and unpredictable tapestry of school life.

And for teachers, there is a quiet privilege in witnessing it unfold.

पशुपतिनाथ मन्दिर भ्रमण

अतुल ओझा
कक्षाः १० (वागमती)

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल, हत्तीगौँडा, काठमाडौँ

विद्यालयको नियमित शैक्षिक कार्यक्रमअन्तर्गत कक्षा १० का विद्यार्थीहरूले विश्वप्रसिद्ध धार्मिक तथा सांस्कृतिक सम्पदा पशुपतिनाथ मन्दिर क्षेत्रमा शैक्षिक भ्रमण गर्ने अवसर प्राप्त गरे। पहिलो कक्षा सम्पन्न भएपछि बिहान करिब १०:१५ बजे हामी विद्यालयबाट प्रस्थान गऱ्यौँ। यस भ्रमणको उद्देश्य पशुपतिनाथ क्षेत्रको धार्मिक, ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक महत्त्वबारे प्रत्यक्ष अध्ययन गर्नुका साथै कार्यपत्रिकामा सोधिएका प्रश्नहरूको उत्तर सङ्कलन गर्नु थियो।

पशुपतिनाथ क्षेत्रमा प्रवेश गरेपछि हामीले त्यहाँको शान्त, आध्यात्मिक र ऐतिहासिक वातावरणको अनुभव गऱ्यौँ। मन्दिर परिसरभित्र रहेका विभिन्न साना–ठूला मन्दिर, मूर्तिहरू, पुरातात्त्विक संरचनाहरू तथा धार्मिक स्थलहरूको अवलोकन गर्दै हामीले आवश्यक जानकारी सङ्कलन गऱ्यौँ। प्राचीन नेपाली वास्तुकलाको उत्कृष्ट नमुना मानिने मन्दिरहरूका कलात्मक काठका झ्याल, ढोका तथा नक्कासीहरूले हाम्रो ध्यान आकर्षित गरेका थिए।

भ्रमणको क्रममा हामीले भगवान् पशुपतिनाथको धार्मिक महत्त्व, बागमती नदीको सांस्कृतिक भूमिका तथा पशुपति क्षेत्रको ऐतिहासिक पृष्ठभूमिबारे जानकारी प्राप्त गऱ्यौँ। विभिन्न स्थानहरूको अवलोकन गर्दै गर्दा पुस्तकमै सीमित ज्ञानलाई वास्तविक जीवनसँग जोड्ने अवसर मिल्यो। यसले हाम्रो सिकाइलाई अझ प्रभावकारी र रोचक बनायो।

कार्यपत्रिकामा उत्तर लेख्ने क्रममा हामीले विभिन्न तथ्य, अवलोकन तथा अनुभवहरूलाई समेट्यौँ। यस भ्रमणले हामीलाई नेपालको सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्नु प्रत्येक नागरिकको कर्तव्य हो भन्ने सन्देश पनि दिएको छ। पशुपति क्षेत्र केवल धार्मिक आस्थाको केन्द्र मात्र नभई नेपालको पहिचान र गौरवको प्रतीक पनि हो भन्ने कुरा हामीले प्रत्यक्ष रूपमा अनुभूत गऱ्यौँ।

करिब तीन घण्टाको अध्ययन, अवलोकन तथा अनुभवपछि हामी दिउँसो १:०० बजे विद्यालय फर्कियौँ। छोटो समयको भए पनि यो भ्रमण ज्ञान, अनुभव र प्रेरणाले भरिपूर्ण रह्यो।

पशुपतिनाथ मन्दिरको शैक्षिक भ्रमण हाम्रो लागि अत्यन्त फलदायी र स्मरणीय रह्यो। यस भ्रमणले धार्मिक, सांस्कृतिक तथा ऐतिहासिक ज्ञानलाई अझ गहिरो रूपमा बुझ्न मद्दत गऱ्यो। कक्षाकोठाभन्दा बाहिर गएर प्रत्यक्ष अवलोकनमार्फत सिक्ने अवसर प्राप्त भएकाले यो भ्रमण हाम्रो विद्यार्थी जीवनको एक महत्त्वपूर्ण अनुभव बनेको छ।

विश्व वातावरण दिवसः रानीबारी वन सरसफाइ देखि बौद्धिक प्रतिस्पर्धासम्म

अदानी कर्माचार्य
कक्षाः ७ (कर्णाली)

विश्व वातावरण दिवसको अवसरमा हाम्रो विद्यालयले वातावरण संरक्षण र सचेतना जगाउने उद्देश्यले विशेष कार्यक्रमको आयोजना गरेको थियो। कक्षा ६ र ७ का विद्यार्थीहरूको सक्रिय सहभागिता रहेको यस अभियान अन्तर्गत हामीले व्यावहारिक सरसफाइ र बौद्धिक प्रतिस्पर्धा दुवैमा भाग लिने अवसर पायौँ।

अभियानको पहिलो दिन, मिति २०८३ जेठ २२ गते बिहीबार, हामी रानीबारी सामुदायिक वनको अवलोकन तथा सरसफाइका लागि प्रस्थान गऱ्यौँ। वनमा पुगेपछि शिक्षकहरूले हामीलाई विभिन्न समूहमा विभाजन गर्नुभयो र सुरक्षाका लागि मास्क तथा पञ्जाहरू वितरण गर्नुभयो। हामीले सामूहिक रूपमा वन क्षेत्रमा छरिएर रहेका प्लास्टिकका बोतलहरू, चिप्सका प्याकेटहरू र पुराना कपडाहरू सङ्कलन गऱ्यौँ। करिब दुई घण्टाको कडा मिहिनेतपछि वनलाई पूर्ण रूपमा सफा सुग्घर बनाई फोहोरलाई उचित व्यवस्थापनका लागि सङकलन झोलामा राख्यौँ सरसफाइ पश्चात् मन्दिर परिसरमा बसी हामीले शिक्षकहरूद्वारा प्रदान गरिएको वातावरणीय कार्यपत्र सफलतापूर्वक पूरा गऱ्यौँ, जसबाट हामीले जैविक विविधताको व्यावहारिक ज्ञान प्राप्त गऱ्यौँ।

यसै उत्सवको निरन्तरता स्वरूप, जेठ २५ गते सोमबारका दिन कक्षा ६ र सात का विद्यार्थीहरूबीच एक अन्तर-सदन हाजिरजवाफ प्रतियोगिता सम्पन्न भयो। 'क्रियसन नेपाल' नामक संस्थाको सहयोगमा आयोजित उक्त प्रतियोगितामा प्रत्येक सदनबाट पाँच-पाँच जना विद्यार्थीहरू सहभागी थिए। वातावरण र पर्यावरणसँग सम्बन्धित प्रश्नहरू सोधिएको यो प्रतियोगिता जम्मा ३ राउन्ड र ४ विभिन्न चरणमा आधारित थियो। हरेक राउन्डको अन्त्यमा कम अङ्क ल्याउने सदन बाहिरिने नियम भएकाले प्रतिस्पर्धा निकै चुनौतीपूर्ण र रोचक बन्दै गयो बौद्धिक प्रतिस्पर्धाको अन्तिम चरणमा उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै हरियो सदनले प्रथम स्थान हासिल गरी आकर्षक पुरस्कार प्राप्त गऱ्यो।

यसरी वातावरण दिवसको कार्यक्रमले हामीलाई प्रकृतिको सम्मान गर्न सिकाउनुका साथै पर्यावरण संरक्षणप्रतिको हाम्रो दायित्वको बोध गरायो ।

हरियो रुख

अभ्युदय विक्रम सिंह
कक्षाः ५ (भेरी)

सबलाई चाहिने रुख
काटे हुन्छ दुख ।
बुझौँ हामी सबैले
रोप्नु पर्छ रुख ।

चिसो चिसो हावा दिन्छ
डाँडै हुन्छ सरर ।
बतासले शरीर छुँदा
मन हुन्छ हरर ।

डाँडा काँडा हरियो
अक्सिजन छरियो ।
रक्षा गरे प्रकृतको
खुसीले मन भरियो ।

कक्षा पाँचको अनुभव

अनुभव मास्के
कक्षाः ५ (सेती)

म कक्षा चार बाट पाँचमा पास भएर जाँदा धेरै खुसी र रमाइलो लाग्यो । मलाई नयाँ कक्षा नयाँ सर नयाँ मिस र नयाँ साथीहरूसँग खुसी साट्न पाउँदा धेरै रमाइलो भयो। मलाई कक्षा चार भन्दा कक्षा पाँचमा अलि धेरै पढ्न पर्ने अनुभव भयो । कक्षा पाँचमा आएपछि अन्तिम कक्षामा फुटबल र अन्य कुराहरु खेल्न र सिक्न पाउँदा म धेरै खुसी छु। सर मिस सबैले मलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ । नयाँ साथीहरु सबैजना राम्रा छन् । कक्षा पाँचमा गृहकार्य पनि अलि धेरै गर्नुपर्ने रहेछ तर एउटा रमाइलो कुरा भने कलमले लेख्न पाइने रहेछ । यो कक्षा नौलो भएपनि रमाइलो लाग्यो । मेरा कुनैकुनै साथीहरु अर्को सेक्सनमा परे। अहिलेको कक्षा २ मा कक्षा ५ भएको रहेछ म अब पहिलेको भन्दा अलि ठूलो भएको महसुस गर्दछु। कक्षा पाँचमा स्कुल सुरु भएदेखि बाटै हरेक आइतबार बिदा हुन थालेको छ। त्यसकारण हामीलाई गृहकार्य गर्ने समय धेरै छ। मेरो मिल्ने साथी निमा र ब्रिज अर्को सेक्सनमा परेकोले मलाई अलि दुःख लागेको छ। तर साथी प्रसन्न भने मेरै सेक्सनमा परेकोले अलिअलि खुसी पनि छु। त्यसकारण मलाई कक्षा चार भन्दा पाँच अझै फरक र रमाइलो लागेको छ।

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलः सकारात्मक परिवर्तनको केन्द्र

अमोघ शर्मा
कक्षाः ६ (महाकाली)

मेरो विद्यालय इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूल एउटा धेरै राम्रो र नाम चलेको विद्यालय हो। यदि मैले यो विद्यालयलाई एकै वाक्यमा भन्नु पऱ्यो भने, म भन्छु "यो हाम्रो बानी र पढाइ सुधार्ने सबैभन्दा उत्तम ठाउँ हो।"

यो विद्यालयमा आएपछि मेरो सबै विषयहरूमा धेरै सुधार भएको छ। विशेष गरी मेरो नेपाली शब्दहरू बुझ्ने र लेख्ने क्षमता निकै बढेको छ। हाम्रा गुरुआमाहरूले हामीलाई प्रत्येक कुरा एकदमै सजिलो र स्पष्ट तरिकाले सिकाउनुहुन्छ। उहाँहरूले राम्रोसँग पढाउनुहुने भएकाले नै हामी धेरैजसो साथीहरूले एकाइ परीक्षा (Unit Test) मा राम्रो अङ्क ल्याएका छौँ। यहाँ पढेको मात्र एक महिनामा ममा धेरै राम्रो परिवर्तन आएको छ।

हाम्रो विद्यालयमा पढाइ मात्र होइन, अतिरिक्त क्रियाकलाप पनि एकदमै उत्कृष्ट छ। यहाँ हामीलाई मनपर्ने विभिन्न खेलहरू जस्तैः फुटबल, बास्केटबल, तेक्वान्दो र पिकलबल खेल्न पाइन्छ। यी सबै खेलहरू खेल्नका लागि विद्यालयमा एउटा शान्त र खुल्ला ठाउँ छ। यसका साथै स्कूलले अरू संस्थाहरूसँग मिलेर हाम्रा लागि हाजिरजवाफ जस्ता रमाइला प्रतियोगिताहरू पनि गराउने गर्छ।

हाम्रो भविष्यलाई राम्रो बनाउनका लागि विद्यालयले हामीलाई साङ्केतिक भाषा र सामाजिक तथा भावनात्मक सिकाइ पनि सिकाउँछ, जसले गर्दा हामी असल मानिस बन्न सक्छौँ।

यिनै धेरै रमाइला कुराहरूले गर्दा मलाई आफ्नो विद्यालयमा पढ्न निकै रमाइलो लाग्छ। म इम्पिरियल वर्ल्ड स्कूलमा एकदमै खुसी भएर पढिरहेकी छु!

फुटबल

अल्विन कुँवर
कक्षाः ६ (महाकाली)

म जीवनमा एक सफल र असल फुटबल खेलाडी बन्न चाहन्छु। फुटबल मेरो सबैभन्दा मनपर्ने खेल हो। सानैदेखि मलाई फुटबल खेल्न र मैदानमा कुद्न निकै रमाइलो लाग्छ। त्यसैले मैले भविष्यमा देशका लागि खेल्ने फुटबल खेलाडी बन्ने लक्ष्य राखेको छु।

आफ्नो यो लक्ष्य पूरा गर्न म हरेक दिन फुटबलको अभ्यास गर्छु। म खेलका नयाँ-नयाँ सीपहरु सिक्ने प्रयास गरिरहेको छु। टिभीमा प्रसिद्ध फुटबल खेलाडीहरूको खेल हेर्दा मलाई पनि उनीहरू जस्तै बन्ने जोस आउँछ। फुटबलले मलाई सधैं अनुशासनमा बस्न, कडा मिहिनेत गर्न र साथीहरूसँग मिलेर काम गर्न सिकाएको छ।

फुटबल खेलाडी बन्न सजिलो छैन र यसका लागि धेरै मिहिनेत गर्नुपर्छ भन्ने मलाई थाहा छ। तर म पछि हट्ने छैन र कहिल्यै पनि हार मान्ने छैन। भविष्यमा एक उत्कृष्ट खेलाडी बनेर आफ्नो बुबा-आमा, विद्यालय र देशको नाम संसारभर उज्यालो बनाउने मेरो ठूलो सपना छ।

मेरो देश नेपाल

आध्यान्श अधिकारी
कक्षाः ५ (भेरी)

हाम्रो देश नेपाल
छन् पहाड हरियो ।
सेतो सेतो हिउँले
सारा हिमाल भरियो ।

चिसो हावा पानी
प्रकृतिको ठूलो शान
सफा गरि चिटिक्क
राखौँ देशको मान।

विश्व शान्तिका दूतः गौतम बुद्ध

आभ्या पाण्डे
कक्षाः ६ (वरुण)

गौतम बुद्ध संसारभरिका बौद्ध धर्मावलम्बी र शान्तिप्रेमी मानिसहरूका आराध्य देव हुन्। उनलाई विश्वभर 'शान्तिका दूत' भनेर चिनिन्छ। हिन्दू धर्ममा उनलाई भगवान् विष्णुको नवौं अवतारका रूपमा पनि पूजिन्छ। बुद्धको बाल्यकालको नाम सिद्धार्थ गौतम थियो। उनी नेपालको लुम्बिनीमा राजा शुद्धोधन र रानी मायादेवीको कोखबाट वैशाख शुक्ल पूर्णिमाका दिन जन्मेका थिए।

सिद्धार्थ गौतम राजदरबारको सुखसयलमा हुर्केका राजकुमार थिए। त्यसैले उनलाई बाहिरी संसारको दुःख र पीडाका बारेमा केही थाहा थिएन। एक दिन दरबारबाहिर घुम्न निस्कँदा उनले एक जना रोगी, एक जना वृद्ध, एउटा लास र एक जना शान्त जोगीलाई देखे। यी दृश्यहरू देखेपछि संसार दुःखले भरिएको रहेछ भन्ने कुरा उनले थाहा पाए। मानव जातिलाई दुःखबाट मुक्ति दिलाउने मार्ग खोज्नका लागि उनी २९ वर्षको उमेरमा आफ्नो राजदरबार त्यागेर निस्किए।

धेरै वर्षको कठोर तपस्यापछि उनले महाज्ञान प्राप्त गरे र 'गौतम बुद्ध' बने। उनले आफूले पाएको ज्ञान र सत्यको कुरा संसारभर फैलाए। उनले संसारका चार 'आर्य सत्य'हरू बताएर मानिसहरूको अज्ञानताको आँखा खोलिदिए। उनले सिकाएको शान्ति र अहिंसाको बाटोले गर्दा नै आज हाम्रो देश नेपाल विश्वभर शान्तिको देशका रूपमा चिनिन्छ।

वैशाख पूर्णिमाको दिन भगवान् बुद्धको जन्म भएको, ज्ञान प्राप्त गरेको र मुक्ति पाएको विशेष दिन हो। त्यसैले यस दिनलाई 'बुद्ध पूर्णिमा' वा 'बुद्ध जयन्ती' भनिन्छ। यस दिन हामी बिहानै उठेर गुम्बा वा चैत्यमा जान्छौं। त्यहाँ दियो बाल्छौं, प्रार्थना गर्छौं र बुद्धको मूर्तिमा फूल र धुप चढाउँछौं। बुद्धको मुख्य शिक्षा 'अहिंसा' भएकाले यस दिन हामी माछा-मासु नखाई सात्विक भोजन गर्छौं र दुःखी मानिसहरूलाई दान दिन्छौं।

हामीले बुद्धको महान् योगदानलाई सम्मान गर्दै यो दिन रमाइलो गरी मनाउनु पर्छ। उहाँले देखाएको दया, माया र शान्तिको बाटोलाई हामीले आफ्नो जीवनमा पनि अपनाउनुपर्छ।

सुन्दर मेरो देश

आर्जु नेपाल
कक्षाः ६ (वरुण)

हिमाल हाँस्छ चाँदी झैं, उत्तरको काखमा
पहाड नाच्छन् कलकल, झरनाको साथमा।
तराई हाम्रो अन्न भण्डार, हरियो फाँट छ
संसारकै राम्रो प्यारो, नेपालको माटो छ।

कोही बस्छन् हिमालमा, कोही पहाड-तराईमा
, नेपाली भई मिली बस्यौं, एउटै छहारीमा।
फरक भाषा फरक भेष, तैपनि मन एउटै छ,
संसारभरि खोजे पनि, मेरो देश जस्तो कहाँ छ?

बुद्धको ज्ञान शान्तिको दीप, बलिरहेछ घरघरमा
वीरको गाथा बोकेर, अघि बढ्छौं निरन्तर।
सिक्नेछौं विद्या गर्नेछौं श्रम, देशकै सेवामा
नेपालको नाम राख्नेछौं, संसारको माझमा।

प्रकृतिसँग एक दिनः वातावरण संरक्षण यात्रा

एन्जेला बिष्ट
कक्षाः ९ (गण्डकी)

विश्व वातावरण दिवसको अवसरमा हामी शैक्षिक भ्रमणमा गएका थियौं। हामी बिहान बसमार्फत प्रस्थान गर्यौं र करिब आधा घण्टामा आफ्नो गन्तव्यमा पुग्यौं। बसबाट ओर्लिएपछि हामी एउटा खुला स्थानमा गयौं। त्यहाँ गोल्डेन पिक लगायत विभिन्न विद्यालयका विद्यार्थीहरू वातावरण संरक्षणका लागि उपस्थित भएका थिए। कार्यक्रममा विभिन्न स्कुलले वातावरण संरक्षणप्रतिको आफ्नो जिम्मेवारीबारे जानकारी गराउँदै हरेक वर्ष यस स्थानमा आउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे।

त्यसपछि हामी एक जना मार्गदर्शक सँगै जङ्गलतर्फ लाग्यौं। हामीलाई विभिन्न समूहमा विभाजन गरिएको थियो। हामी जङ्गलका विभिन्न ठाउँमा गयौं र त्यहाँ छरिएर रहेका फोहोरहरू टिप्यौं। जङ्गल प्राकृतिक सौन्दर्य र हरियालीले भरिपूर्ण थियो। त्यहाँको बाटो केही चिप्लो र गाउँघरको जस्तै गोरेटो थियो। शान्त र रमणीय वातावरण भएकाले हाम्रो पदयात्रा (हाइकिङ) को अनुभव निकै राम्रो, रमाइलो र विशेष रह्यो।

फोहोर सङ्कलन गरिसकेपछि हामी पुनः पहिलेकै स्थानमा फर्कियौं। अन्त्यमा, हामी बस चढेर विद्यालयतर्फ प्रस्थान गर्यौं। यस भ्रमणबाट हामीले वातावरण संरक्षणको महत्त्व बुझ्नुका साथै प्रकृतिसँग नजिक हुने अवसर पनि पायौं। समग्रमा, यो अनुभव हाम्रा लागि निकै रमाइलो र शिक्षाप्रद रह्यो।

म सिक्दै छु

रियान खनाल
कक्षाः ४ (नारायणी)

मेरो नाम रियान खनाल हो। म नौ वर्षको छु। मेरो विद्यालयको नाम इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल हो। म कक्षा ४ नारायणीमा पढ्छु। म वैशाखमा जन्मिएको थिएँ । मलाई टिभी हेर्न र चित्र बनाउन धेरै मन लाग्छ । मेरो मनपर्ने खाना पनिर हो। म सुकेधारामा बस्छु। मेरो घरको रङ पहेंलो छ। मलाई भविष्यमा डेन्टिस्ट बन्ने मन छ। मलाई किताब पढ्न धेरै मनपर्छ। मलाई साथीहरूसँग फुटबल खेल्न रमाइलो लाग्छ म कहिलेकाहीं कुकुरसँग पनि खेल्छु।

म खाना खाइसकेपछि आमासँग घुम्न जान्छु । मलाई मेरो आमाबुबाको धेरै माया लाग्छ । म आमाबुबाले भनेको सबै कुरा मान्छु। आमाबुबाले पनि मलाई निकै माया गर्नुहुन्छ । म आफ्नो कामहरु आफैं गर्न सिकिरहेको छु। म आफ्नो लुगा आफैं लगाउँछु । म आफ्नो कोठा आफैं सफा गर्छु। ठुलो भएर एउटा असल मान्छे बन्न चाहन्छु र अरुलाई सहयोग गर्छु। मेरो देश नेपाललाई निकै माया गर्छु म मेरो मातृभाषा नेपाली लेख्न र पढ्न सिक्दैछु। मलाई अङ्ग्रेजी भाषा लेख्न र पढ्न आउँछ। म आफ्नो अक्षर राम्रो पार्ने प्रयास गर्दैछु ।

मेरो मनपर्ने खेल

आयुग भट्ट
कक्षाः ६ (मेची)

क्रिकेट मेरो मनपर्ने खेल हो र यसलाई ब्याट र बलको खेल पनि भनिन्छ। क्रिकेट खेल्दा सुरुमा एउटा टिमले बलिङ गर्ने वा ब्याटिङ गर्ने कुरा टस गरेर छानिन्छ, जस्तै उदाहरणका लागि एउटा टिमले सुरुमा ब्याटिङ गर्न छान्यो। ब्याटिङ गर्दा पाउने अङ्कलाई रन भनिन्छ र ब्याटरले ब्याटले बललाई प्रहार गरेर कुद्दै पिचको अर्को छेउमा पुग्यो भने त्यो एक रन हुन्छ, एउटा क्रिकेट मैदानमा सीमा रेखा हुन्छ, जहाँ बल गुडेर त्यही लाइनलाई काट्यो भने चौका मानिन्छ र चौकाबापत ४ रन पाइन्छ। यदि बल एकचोटि पनि मैदानमा नछोई हावामै उडेर लाइन बाहिर गयो भने त्यसलाई छक्का मानिन्छ र छक्काबापत ६ रन पाइन्छ। एक टिमको ब्याटिङ सकिएपछि अर्को टिमको ब्याटिङ सुरु हुन्छ र पहिलो टिमले जति रन बनाएको छ, खेल जित्नका लागि दोस्रो टिमले त्योभन्दा १ रन बढी बनाउनुपर्छ।

बलरले ब्याटरतर्फ बल फाल्ने कामलाई बलिङ भनिन्छ र बलिङ मुख्यतया दुई तरिकाले गरिन्छ, जसमा फास्ट बलिङ गर्दा बलरले कुदेर आएर तीव्र गतिमा बल फाल्छन् भने स्पिन बलिङ अलि बिस्तारै फालिन्छ तर बल पिचमा बाउन्स हुँदा दिशा परिवर्तन गरेर दायाँ वा बायाँतर्फ मोडिन्छ। बलिङ गर्दा बलरले विभिन्न गल्तीहरू गर्न सक्छन् र सबैभन्दा धेरै हुन सक्ने गल्ती वाइड बल हो, जहाँ बल ब्याटरले प्रहार गर्नै नसक्ने गरी दायाँ वा बायाँ धेरै टाढा गयो भने त्यसलाई वाइड भनिन्छ। अर्को गल्तीलाई नो-बल भनिन्छ र नो-बल मुख्य गरी दुई तरिकाले हुन्छ, जसमा बल फाल्ने बेला बलरको अघिल्लो खुट्टा क्रिजको लाइनभन्दा पूर्ण रूपमा अगाडि गयो भने नो-बल मानिन्छ भने अर्को तरिका बल पिचमा बाउन्स नभई सिधै ब्याटरको काँध वा कम्मरभन्दा माथि आयो भने पनि नो-बल मानिन्छ। अन्तिम मुख्य गल्ती डेड-बल हो, जहाँ बल फाल्दा ब्याटरसम्म नपुग्दै बीचमै दुई वा सोभन्दा बढी पटक बाउन्स भयो भने डेड बल हुन्छ र यस्ता वाइड र नो-बलबापत ब्याटिङ गर्ने टिमले १ रन अतिरिक्त (फ्री) मा पाउँछन् र त्यो बल ओभरमा गणना गरिँदैन।

ब्याटिङ गर्दा ब्याटर आउट हुने पनि विभिन्न तरिकाहरू हुन्छन्। ब्याटरको पछाडि विकेट भनिने तीनवटा लट्ठीहरू जमिनमा गाडिएका हुन्छन् र बलरको बल सिधै ती लट्ठीहरूमा लाग्यो भने ब्याटर बोल्ड आउट हुन्छन् अर्को तरिका ब्याटरले बल हानेर हावामा उडाउँदा विपक्षी टोलीका खेलाडीले भुइँमा खस्नुअघि नै समाते भने क्याच आउट हुन्छ। त्यसैगरी ब्याटरले बल प्रहार गर्न नसकी बल सिधै विकेटको सिधा रेखामा रहेको उसको खुट्टामा लाग्यो भने एलबी डब्लु आउट हुन्छ र ब्याटरहरू रन लिनका लागि कुदिरहेको बेला क्रिजमा पुग्नुअघि नै विपक्षी खेलाडीले बलले विकेटमा हानेर ढलाइदिए भने रन आउट हुन्छ। कुनै पनि टिमका १० जना खेलाडी आउट भएपछि उनीहरूको ब्याटिङ स्वतः सकिन्छ।

क्रिकेट मुख्य रूपमा तीनवटा ढाँचामा खेलिन्छ, जसमा टी-२०, ओडिआई (एकदिवसीय), र टेस्ट म्याच पर्छन्। एउटा बलरले ६ पटक सही बल फालेपछि १ ओभर पूरा हुन्छ र वाइड, नो-बल वा डेड-बल जस्ता गल्ती बलहरू ओभरमा गणना गरिँदैनन्। टी-२० खेल २० ओभरको हुन्छ भने ओडिआई खेल ५० ओभरको खेलिन्छ र टेस्ट खेल पाँच दिनसम्म खेलिन्छ। संसारका धेरै खेलाडीहरूमध्ये मेरो मनपर्ने क्रिकेट खेलाडी राशिद खान हुनुहुन्छ, जो अफगानिस्तानको राष्ट्रिय टोलीका लागि खेल्नुहुन्छ र उहाँ उत्कृष्ट स्पिन बलिङ गर्नुका साथै आवश्यकता परेको बेला राम्रो ब्याटिङ पनि गर्नुहुन्छ। खेलकुद केवल जित वा हारका लागि मात्र खेलिने कुरा होइन, त्यसैले हामीले केवल हारजितको चिन्ता नगरी खेलमा सहभागिता जनाउनु र खेल भावना राख्नु नै सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा हो।

बौद्ध स्तुपाको शैक्षिक भ्रमण

उज्वलभक्त श्रेष्ठ
कक्षाः ८ (बबइ)

'हाम्रो सम्पदा हाम्रो पहिचान' अध्ययनको क्रममा कक्षा ८ का विद्यार्थीहरूका लागि असार ४ गते, बिहीबारका दिन विद्यालयको तर्फबाट बौद्ध स्तुपाको एक शैक्षिक भ्रमण आयोजना गरिएको थियो।

बौद्ध स्तुपा उपत्यकाकै सबैभन्दा ठूलो र विश्वकै महत्वपूर्ण स्तुपाहरूमध्ये एक हो। प्राचीनकालदेखि नै बौद्ध धर्मावलम्बीहरूको प्रमुख केन्द्रविन्दु रहेको यो स्थल धार्मिक, सांस्कृतिक र पुरातात्त्विक दृष्टिकोणले अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण छ। यसको यही ऐतिहासिक र अद्वितीय महत्त्वका कारण सन् १९७९ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको थियो।

स्तुपा पुगेपछि हाम्रा शिक्षक-शिक्षिकाहरूले हामीलाई स्तुपाको वरिपरि घुमाउनुभयो। सामान्यतया शनिबार, अन्य सार्वजनिक बिदा र जात्राका दिनहरूमा अत्यधिक भीडभाड हुने यो ठाउँ हामी गएको दिन भने निकै शान्त र सुनसान थियो। दिउँसोको टल्किने घाममा सेतो स्तुपा झलमल्ल बलिरहेको थियो भने यसको पहेंलो गजुर चम्किलो देखिन्थ्यो। स्तुपाको वरिपरिको वातावरण निकै मनमोहक थियो। त्यहाँ प्रशस्त संख्यामा परेवाहरू थिए र केही विदेशी पर्यटकहरू पनि उत्सुकतापूर्वक घुमिरहेका देखिन्थे। स्तुपाको चारैतिर पूजाका सामान, धातुका मूर्ति, परम्परागत गहना र कपडाका पसलहरू सजाइएका थिए। साथै, स्तुपाको सुन्दर दृश्य देखिने गरी थुप्रै रेस्टुरेन्टहरू पनि सञ्चालनमा रहेका पाइयो। मौसम सफा रही पानी नपरेकाले हाम्रो यो भ्रमण निकै सुखद र सफल भयो।

भ्रमणका क्रममा हामीले त्यहाँका स्थानीय बासिन्दाहरूसँग यो स्तुपा कहिले, कसरी र के-के सामग्री प्रयोग गरेर बन्यो भनी जिज्ञासा राख्यौं। तिब्बती इतिहास अनुसार आमा 'ज्याजिमा' र उनका चार छोराहरूले राजाको अनुमति लिएर यसको निर्माण सुरु गरेका थिए। नेपालमा भने यसलाई लिच्छवि राजा शिवदेव वा मानदेवको पालामा निर्माण गरिएको मानिन्छ। बौद्ध स्तुपा एक विशाल मण्डलाकार संरचनामा आधारित छ। यसको निर्माणमा ईंटा, माटो, चुन र ढुङ्गाको प्रयोग गरिएको छ। स्तुपाको सेतो अर्धगोलाकार भागले पानीलाई, त्यसमाथिको हर्मिका (बुद्धका आँखा)ले बुद्धको सर्वव्यापी करुणा र ज्ञानलाई दर्शाउँछ। हर्मिकामाथि १३ वटा तह भएका १३ वटा चक्र (क्युपोला) छन्, जसले बुद्धत्व प्राप्त गर्ने १३ वटा चरणहरूलाई बुझाउँछन् र सबैभन्दा माथि सुनौलो गजुर रहेको छ।

हाम्रो यो भ्रमणले हामीलाई किताबमा पढेका कुराहरू प्रत्यक्ष रूपमा देख्ने र बुझ्ने अवसर दियो, जसले गर्दा हाम्रो राष्ट्रिय सम्पदाको महत्त्व र यसको संरक्षणको आवश्यकतालाई अझ गहिराइबाट बुझ्न मद्दत पुग्यो।

गुलाफ

देवर्षी थापा
कक्षाः २ (तिनाउ)

मेरो मनपर्ने फूल गुलाफ हो।गुलाफ रातो रङको हुन्छ।गुलाफ फूलहरूमा सबैभन्दा सुन्दर फूल मानिन्छ। यसको सुगन्ध मिठो हुन्छ।गुलाफलाई पूजा तथा विभिन्न कार्यक्रमहरूमा प्रयोग गरिन्छ। हामीले गुलाफको राम्रोसँग हेरचाह गर्नुपर्छ। गुलाफलाई नियमित पानी हाल्नुपर्छ र आवश्यक मल पनि दिनुपर्छ। भगवानलाई चढाउन र घर सजाउन पनि गुलाफको प्रयोग गरिन्छ। त्यसैले मलाई गुलाफ फूल धेरै मन पर्छ।

घाम

रियांशी प्रतिमा गौतम
कक्षाः ३ (त्रिशूली)

आकाशमा घाम
थालीमा माम
माथि माथि जाउला
घामलाई छोऔला ।

मानिसको आँखा
कस्तो मिठो भाका
माथि माथि जाउला
घामलाई छोऔला ।

मेरो हजुरबुवा

उर्वी श्रेष्ठ
कक्षाः ३ (त्रिशूली)

मेरो हजुरबुवाको नाम अर्जुन श्रेष्ठ हो । मेरो हजुरबुवा कलाकार हुनुहुन्छ । मेरो हजुरबुवाले १०० भन्दा बढी फिल्ममा अभिनय गरिसक्नुभएको छ । मेरो हजुरबुवा २७ वर्षको उमेरमा कलाकार हुनुभएको थियो । मेरो हजुरबुवाले मुख्य भूमिकामा नायक भएर अभिनय गर्नुभएको छ । उहाँले राम्रो अभिनय गरेर धेरै पुरस्कार पनि जित्नु भएको छ ।

हिमाल

सिया खरेल
कक्षाः २ (तिनाउ)

एउटा ठुलो हिमाल थियो । त्यो हिमालको नाम सगरमाथा थियो । धेरै मानिसहरु त्यहाँ हिमाल चढ्न जान्छन । त्यहाँ धेरै हिउँ छ। त्यहाँ मलाई पनि जान मन छ। त्यो हिमाल धेरै ठुलो र विश्वकै अग्लो हिमाल को रुप मा चिनिन्छ । मेरो परिवारलाई पनि यहाँ जान मन छ । मलाई सगरमाथा हिमाल धेरै मनपर्छ ।

हाँस र स्याल

निरब श्रेष्ठ बिसुन्के
कक्षाः २ (तिनाउ)

एकादेशमा एउटा स्याल थियो । ऊ जङगलमा बस्थ्यो । एकदिन उसलाई सारै भोक लागेछ र उसले एउटा कुकुर मारेर खाएछ।त्यसपछि त उसको घांटीमा हड्डी अड्केछ।उसले छटपटिदै जाँदा हाँस देखेछ ।उसले हाँसको अगाडि आएर सहयोग मागेछ।त्यो हाँसले तिमि मलाई खान आएका त होइनौनी भनेर सोधेछ स्यालले आफुँसाच्चिकै सहयोगको लागि आएको कुरा रुदै भनेछ ।त्यसपछि त्यो हाँसले स्यालको घाँटीमा अड्केको हड्डी निकाल्न मद्दत गरेछ । धन्यवाद हाँस स्यालले भनेछ ।

फूल

काश्वी यादव
कक्षाः २ (सुनकोशी)

एउटा सानो गाउँ थियो ।त्यो गाउँमा एउटा सुन्दर घर थियो।त्यो घरमा एउटा सानो परिवार बस्थ्यो। परिवारमा ४ जना सदस्यहरु थिए ।छोराको नाम राम थियो ।एकदिन राम बाहिर घुम्न निस्किए । रामले बाटोमा एउटा फूल भेटाए ।आहा कति राम्रो फूल रामले त्यो फूल टिपे।त्यो फूल करायो र भन्यो मलाई फुल्न देउ जो आयो टिप्रे भन्दै फूल रुन थाले ।फूलको कुरा सुनेर राम छक्क परे उनलाई धेरै नराम्रो लाग्यो। त्यो फूल लै त्यहि छोडेर राम भागे त्यो दिनबाट राम ले कहिले कुनै फूल टिपेनन्।

जनावर

हृधान श्रेष्ठ
कक्षाः २ (तिनाउ)

जनावरहरू धेरै प्रकारका हुन्छन्। जमिनमा बस्ने जनावर बाघ छेपारो सर्प सिंह हात्तीहरू हुन् । त्यस्तैगरी आकाशमा उड्ने जनावरहरू चिल परेवा गिद्ध भंगेराहरू हुन् । पानी र जमिनमा बस्ने जनावर गोही भ्यागुता कछुवा जल गैडाहरु हुन् ।

मेरो जीवन

अद्विक न्यौपाने
कक्षाः ३ (मर्स्याङ्दी)

म बिहानै उठ्छु
विद्यालय जान्छु।
खाना र खाजा खान्छु
राम्रो कुरा पढ्छु।

खेल्छु हाँस्छु।
अरुलाई सिकाउँछु
विद्यालयमा के गरे ।
आमालाई बताउँछु।

गर्मी

इभाना अधिकारी
कक्षाः ३ (मर्स्याङ्दी)

घाम लाग्यो उज्यालो
पौडी खेल्न मन लाग्यो।

बरफ खाने पसलमा
मेरो आमा महलमा

गर्मी धेरै बढेको
मैले राम्रो पढेको

जुस र फलफुल खाएर
बस्नुपर्छ हाँसेर।

झोला

प्रयान्स राजपन्त
कक्षाः ३ (मर्स्याङ्दी)

मेरो झोला निलो छ।
कति धेरै बुट्टा छ

त्यसमा धेरै सामान छ।
त्यस्तै मिठो खाजा छ

किताब धेरै बोकेर
हिँडे पढ्न भनेर

जतन गरी राख्नेछु।
धेरै माया गरेर।

कक्षा ६ को पहिलो दिन र मेरो अनुभव

कुञ्जन पाण्डे
कक्षाः ६ (वरुण)

विगत पाँच वर्षदेखि म इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलमा पढ्दै आएको छु। यस वर्ष म कक्षा ६ मा पुगेको छु। कक्षा ६ को पहिलो दिन नयाँ ब्लकमा जाँदा म अलि चिन्तित तर खुसी थिएँ। म नयाँ सुरुवातको लागि तयार त थिएँ, तर मेरा पुराना साथीहरू मसँगै हुन्छन् कि छुट्टिन्छन् भन्ने कुराले मलाई अलि चिन्ता लागेको थियो। म ब्लक 'सी' को बाटो हुँदै मेरो नयाँ कक्षा '६ वरुण' मा पुगेँ। त्यहाँ नयाँ साथीहरूलाई भेट्दा म धेरै खुसी भएँ। यस वर्ष हामीले नयाँ विषयहरू पनि पढ्नु पर्ने थियो। पहिलो दिन पुराना र नयाँ साथीहरूसँग मिलेर रमाउँदै हामीले विभिन्न खेलहरू खेल्यौँ र नयाँ शिक्षकहरूसँग पनि चिनजान गर्‍यौँ। बिस्तारै म कक्षा ६ को वातावरणमा भिज्न थालें।

पहिलो दिन शिक्षकहरूले हामीलाई नयाँ पाठ्यक्रम, विद्यालयका गतिविधिहरू र नियमका बारेमा जानकारी दिनुभयो। मैले नयाँ पुस्तकहरू पाएँ र नयाँ विषयहरू पढ्न सुरु गरेँ। सुरुमा केही विषयहरू अप्ठ्यारो लागे पनि शिक्षकहरूको सहयोगले गर्दा मैले सजिलै बुझ्न थालें। हाल कक्षामा मैले किताबी ज्ञानका बाहेक मैले समय व्यवस्थापन, अनुशासन, सहयोग र सम्मानका बारेमा पनि धेरै कुरा सिकेको छु। विद्यालयमा आयोजना हुने विभिन्न खेलकुद र अतिरिक्त क्रियाकलापमा भाग लिएर मैले नयाँ अनुभवहरू बटुलेको छु । साथीहरूसँग मिलेर खेल्दा र पढ्दा कक्षा ६ का सुरुका दिनहरू भन्दा पछिल्ला दिनहरू अझ बढी रमाइलो हुँदै गएको छ ।

शिक्षकहरूको सहयोग लिँदै र साथीहरूलाई सघाउँदै मेरा कक्षा ६ का दिनहरू धेरै राम्री बितेरहेका छन्। पहिलो दिनदेखि आजसम्म मैले कक्षाबाट धेरै ज्ञान, अनुभव र सीप हासिल गरेको छु। साथीहरूसँग बिताएका यी दिनहरू मेरा लागि अविस्मरणीय भएका छन्। आगामी दिनहरूमा अझ बढी मेहनत गरेर एक असल र राम्रो विद्यार्थी बन्नु नै मेरो मुख्य लक्ष्य रहेको छ ।

मित्रता

तोसानी न्यौपाने
कक्षाः ७ (मेची)

हाँसोको मीठा पलहरुमा
रमाइला कुरा सँगसँगै ।
मन भारी हुँदा पनि
आधार बन्छ नजिकै।

गल्ती हुँदा सम्झाउँछ
सही बाटो देखाउँछ ।
जीवनको लामो यात्रामा
विश्वास को दीप जलाउँछ ।

समय बदलिए तापनि
सम्बन्ध कहिले नटुटोस् ।
यही सुन्दर मित्रता
सधैं मनमा फुलिरहोस् ।

वर्ल्डकप

समय पाठक
कक्षाः ५ (मेरी)

साथीसँग भेला भई
फुटबल खेल्न जान्छु
राम्रोसँग खेलेर
तीन गोल हान्छु।

रमाइलो हुन्छ
तीन गोल हाने
यस्तो रमाइलो खेलमा
सबैसँग मिले।

वर्ल्ड कप लागेको छ
टिमीमा हेरौं हाम्रो
सबैजना मिलेर हेर्दा
खेल हुन्छ राम्रो ।

वित्तीय साक्षरता: मेरो एक अनुभव

दिपीशा पण्डित
कक्षाः ८(बबइ)

वैशाख ३० गतेको दिन मेरो विद्यालय जीवनकै एउटा अत्यन्तै स्मरणीय र महत्त्वपूर्ण दिन बन्न पुग्यो। हाम्रो विद्यालयले हामी विद्यार्थीहरूको भविष्यलाई उज्यालो बनाउने उद्देश्यका साथ एउटा विशेष कार्यक्रमको आयोजना गरेको थियो। उद्यमशीलता र वित्तीय क्षेत्रमा लामो अनुभव सँगाल्नुभएका 'हिमालयन क्यापिटल लिमिटेड' का कर्पोरेट सल्लाहकार आदरणीय मोजा मानन्धरलाइ मुख्य वक्ताका रूपमा विद्यालयमा आमन्त्रण गरिएको थियो। हामीजस्ता जिज्ञासु विद्यार्थीहरूका लागि नयाँ, व्यावहारिक र आधुनिक संसारका कुराहरू सिक्न पाउनु आफैँमा एउटा रमाइलो र सुनौलो अवसर थियो। यस विशेष सत्रमा सहभागी भइसकेपछि हामी सबै विद्यार्थीहरूले आ-आफ्नो रुचिका क्षेत्रहरू पहिचान गर्न सक्यौँ । यस ज्ञानवर्द्धक सत्रका क्रममा हामीले अर्थतन्त्र र बजारमा प्रयोग हुने विभिन्न वित्तीय शब्दहरू बारेमा सिक्ने अवसर प्राप्त गर्‍यौँ । किताबी ज्ञानमा मात्र सीमित नभई, वास्तविक जीवनसँग जोडिएका अनेकौँ घतलाग्दा उदाहरणहरू प्रस्तुत गर्दै हामीलाई वित्तीय साक्षरताको आधारभूत ज्ञान प्रदान गरियो। वित्तीय क्षेत्रमा कसरी आम्दानी र नाफा आर्जन हुन्छ र यसका पछाडि कस्ता-कस्ता जोखिमहरू लुकेका हुन्छन् भन्ने विषयमा पनि छलफल भयो। आमन्त्रित कर्पोरेट सल्लाहकारले हामी विद्यार्थीहरूको मनोविज्ञान बुझेर निकै रमाइलो, सरल र रोचक ढङ्गले ती जटिल वित्तीय परिभाषाहरू बुझाउनुभयो, जसले गर्दा हामी सबैजना अचम्मित र उत्साहित भयौँ।

उद्यमशीलता, व्यवसाय र वित्तीय व्यवस्थापनका यस्ता अनेकौँ नयाँ तथा चाखलाग्दा कुराहरू सुनेपछि हाम्रो सानो र जिज्ञासु मस्तिष्कमा सानादेखि ठूलासम्म थुप्रै प्रकारका प्रश्नहरू उब्जिए। त्यसपछि सुरु भएको प्रश्नोत्तर सत्रमा सबै साथीहरूले आ-आफ्ना मनमा लागेका कौतुहलता र जिज्ञासाहरू निर्धक्कसँग उहाँसामु राखे। हाम्रा महत्त्वपूर्ण प्रश्नहरूको उहाँले निकै सरल र स्पष्ट रूपमा उत्तर दिनुभयो ।

कार्यक्रमको अन्तिम चरणमा हामी विद्यार्थीहरूका तर्फबाट सत्रको महत्त्व र सिकाइलाई समेटेर एउटा छोटो निष्कर्षसहितको धन्यवाद मन्तव्य प्रस्तुत गरियो र यससँगै यो अत्यन्तै फलदायी सत्र भव्य रूपमा समापन भयो। समग्रमा भन्नुपर्दा, यस सत्रबाट हामीले जीवन उपयोगी र धेरै प्रकारका नयाँ ज्ञानहरू हासिल गर्‍यौँ । यो अनुभव हाम्रा लागि यति प्रेरणादायी बन्यो कि हामीमध्ये धेरैजसो साथीहरूले अहिलेदेखि नै आफ्नो भविष्यको योजना बुन्न थालेका छौँ र भोलिका दिनमा सफल व्यवसायी वा उद्यमी बन्ने विचारसमेत गर्न थालेका छौँ।

विद्यालयको एस.इ.इ. बिदाइ उत्सव

पालिजा श्रेष्ठ
कक्षाः ७ - (कर्णाली)

वि.सं. २०८३ साल जेठ १६ गते मंगलबारका दिन हाम्रो विद्यालयमा एस.इ.इ. बिदाइ उत्सव निकै भव्य रूपमा मनाइयो। गएको वर्ष हाम्रो विद्यालयबाट चौँतीस जना दाइदिदीहरूले एस.इ.इ. परीक्षा दिनुभएको थियो र सबैजना निकै राम्रो अङ्क र ग्रेडसहित उत्तीर्ण हुनुभयो। मेरो दाइ स्वनिगले पनि हाम्रो विद्यालयबाट एस.इ.इ. मा A+ ग्रेड ल्याएर उत्तीर्ण गर्नुभएको थियो र उहाँ पनि यस कार्यक्रममा सहभागी हुनुहुन्थ्यो।

त्यस दिन दिउँसोको समयमा एस.इ.इ. परीक्षामा सहभागी सबै दाइ-दिदीहरूले विद्यालय परिसरमा पैदल यात्रा गर्नुभयो र अरू विद्यार्थीहरूबाट बधाई र मायाको चिनो लिनुभयो। उहाँहरूले त्यस दिन अन्तिम पटक विद्यालयमा विद्यार्थीको रूपमा पैदल यात्रा गर्नुभएको थियो।

साँझको कार्यक्रम एलोफ्ट होटेल, ठमेलमा करिब ५ बजे सुरु भयो। कार्यक्रममा म र मेरो सङ्गीत समूहले सङ्गीतका धुनहरू बजायौँ। हाम्रा विद्यालयका अध्यक्ष कुमार सर, प्रधानाध्यापक जुनिता म्याम र प्रमुख अतिथि डा. पुकार मल्लले पनि सबैलाई बधाई र शुभकामना दिनुभयो। वैभवी दिदी, समृद्ध दाइ र सताक्षी दिदीले आ-आफ्ना अनुभव र मिहिनेतका कुराहरू सुनाउनुभयो।

त्यसपछि 'टसिङ द ग्रेजुएसन ह्याट्' भनेर सबै सहभागी दाइ-दिदीहरूले आ-आफ्ना स्नातक टोपी हावामा फ्याँकेर खुसी र उत्साह व्यक्त गरे। दाइको यो ठूलो सफलता देख्दा कार्यक्रममा सहभागी हाम्रा आमा र बुबा निकै खुसी हुनुहुन्थ्यो। त्यो क्षण हलमा उपस्थित मेरा आमा-बुबा लगायत सबै अभिभावकहरूले तालीका साथ बधाई र शुभकामना दिनुभयो। साँझको खानापछि सबैले एक-अर्कालाई मायाका साथ बिदा गरे। यसरी यो बिदाइ उत्सव खुसी, उत्साह र कहिल्यै नबिर्सने सम्झनाहरूका साथ समाप्त भयो।

नयाँ सोच नयाँ उद्यम

प्रबुद्ध पराजुली
कक्षाः ८ (इन्द्रावती)

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलमा जुन ११ गते शुक्रबारका दिन कक्षा ८, ९ र १० का विद्यार्थीहरूका लागि उद्यमशीलता सम्बन्धी एक विशेष उत्प्रेरणात्मक कार्यक्रम सम्पन्न भयो। यस कार्यक्रममा 'ट्याक्सीमाण्डु' का प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अर्जुन केसीले मुख्य वक्ताका रूपमा उपस्थित भई विद्यार्थीहरूलाई उद्यमी बन्न आवश्यक पर्ने कुराहरूका बारेमा जानकारी गराउनुभएको थियो। अपरान्ह १२:२५ देखि १:२५ सम्म सञ्चालन भएको उक्त कार्यक्रममा विद्यालयका शिक्षक तथा विद्यार्थीहरूको उत्साहजनक उपस्थिति रहेको थियो। कार्यक्रमको सुरुवात अतिथि वक्ता र उपस्थित शिक्षक तथा विद्यार्थीहरूबीचको चिनजानबाट भएको थियो।

कार्यक्रममा अर्जुन केसीले उद्यमशीलताको महत्त्व बुझाउन विभिन्न प्रेरणादायी कथाहरूका साथै आफ्नै व्यावसायिक यात्राको संघर्ष र सफलताका अनुभवहरू साट्नुभयो। उहाँले समाजमा रहेका समस्याहरू पहिचान गरी त्यसको व्यावहारिक समाधान खोज्न र त्यसैलाई दिगो व्यवसायमा परिणत गर्नुपर्ने कुरामा जोड दिनुभयो। यसका साथै, व्यवसाय सुरु गर्नुअघि आफूसँग भएका ज्ञान र सीपको सही सदुपयोग गर्नुपर्ने कुरासमेत उहाँले प्रस्ट पार्नुभयो। उद्यमी बन्ने बाटोमा सुरुवाती चरणमा कम आम्दानी हुने, सोचेजस्तो छिटो विकास नहुने र मानिसहरूको कम रुचि हुने जस्ता बाधाहरू आउन सक्ने कुरा उहाँले औंल्याउनुभयो। यद्यपि, यस्ता बाधाहरू आए पनि हरेक समस्यालाई चुनौतीका रूपमा स्वीकार्दै आफ्नो तर्फबाट शत-प्रतिशत योगदान दिएर निरन्तर अघि बढ्नुपर्ने उहाँको मुख्य सन्देश थियो।

कार्यक्रमको अन्त्यमा विद्यार्थीहरूले उद्यमशीलता सम्बन्धी विभिन्न प्रश्नहरू सोधेका थिए, जसको अर्जुन केसीले स्पष्ट जवाफ दिनुभएको थियो। त्यसपछि विद्यार्थीहरूले कार्यक्रमबारे आफ्नो विचार राख्दै समग्र सिकाइको सारांश प्रस्तुत गरेका थिए। साथै, अर्जुन केसीले नयाँ प्रविधि (जसलाई नेपालको 'उबर' पनि भनिन्छ) मार्फत समाजमा पुर्‍याएको योगदानको कदर गर्दै सम्पूर्ण विद्यार्थी र शिक्षकहरूले उहाँलाई सम्मान व्यक्त गरेका थिए।

आदर्श व्यवहार

निधि धमला
कक्षाः ८ (बबइ)

सत्यकै बाटोमा हिँड्नुपर्छ,
असत्यको साथ त्याग्नुपर्छ
दीनदुःखीलाई माया गर्न जान्नुपर्छ,
असल कुरा सबको मान्नुपर्छ।

जीवनका समस्यासँग भिड्नुपर्छ
नैतिकता जीवनकै सम्पत्ति बुझ्नुपर्छ।
सत्यले अमूल्य मार्गदर्शन जनाउँछ
जसले अँध्यारो बाटो उज्यालो बनाउँछ।

आदर्शको बाटोले सधैँ उच्च बनाउँछ
खराब बाटो रोजे जिन्दगी नै गनाउँछ।
सत्यले अँध्यारोमा पनि बाटो देखाउँछ
यो बाटोले उच्च शिखरमा नाम लेखाउँछ।

बाबा, आमा र गुरुको भनाइ मान्नुपर्छ
आदर्श सधैँ सत्य हुन्छ भनेर जान्नुपर्छ।

आफूसँग भएकोमा रमाउन सक्नुपर्छ
समाजमा आफ्नो असल पहिचान भर्नुपर्छ।

खराब कुरा दिमागमा घुमाउनु हुन्न
नराम्रो बाटोमा बहिल्यै हिँड्नु हुन्न।
बाबा आमाले देखाएका राम्रा बाटाहरू छन्
तिनै बाटो समाई अघि बढ्नुपर्छ।

जाँड-रक्सी, चुरोट-बिँडी कहिल्यै खानु हुन्न
कसैको मन दुखाउने काम गर्नु हुन्न।
सबैको यहाँ सही र साँचो सम्मान गर्नुपर्छ
आफ्नो जीवन ज्ञानको ज्योतिले भर्नुपर्छ।

त्यसैले त सबैसँग सोचेर बोल्नुपर्छ,
जीवनमा सधैँ आदर्श व्यवहार सिक्नुपर्छ
हामी असल बने बाबा आमाको मन खुसी हुन्छ,
झुटको साहारा त्यागे जिन्दगी सधैँ सुखी हुन्छ।

मेरो रुचि: चित्रकला

नेल्विना लिम्बु
कक्षाः ६ (महाकाली)

मेरो मनपर्ने काम चित्र कोर्नु हो। मलाई चित्र बनाउन धेरै मनपर्छ किनभने यसले मलाई खुसी दिन्छ। कलामा राम्रो वा नराम्रो भन्ने केही हुँदैन, यो त केवल एउटा सुन्दर सृजना हो। चित्र कोर्दा हाम्रो कल्पना शक्ति बढ्छ र मानसिक तनाव पनि कम हुन्छ। म चित्रकलामा अलि राम्रो छु र धेरै चित्रहरू बनाउने गर्छु। अझ राम्रो बन्नका लागि मैले धेरै अभ्यास गर्नुपर्छ। हामीले चित्र बनाउँदा सुरुमै सबै कुरा राम्रो नभए पनि पेन्सिलले कोर्दै र मेट्दै सिक्न सक्छौँ। मलाई रेखाचित्र कोर्न एकदमै रमाइलो लाग्छ। एकपटक मेरो सिङ्गापुरका शिक्षकले मलाई मेरो रेखाचित्र धेरै राम्रो छैन भन्नुभयो र अर्को एकजनाले पनि मेरो चित्रलाई हेरेर जिस्कायो । त्यो कुराले गर्दा मलाई धेरै दुःख लागेको थियो। तर, मैले हार नखाई त्यो दिनदेखि रेखाचित्रको अझ धेरै अभ्यास गरेँ। फलस्वरूप, अचेल मेरो रेखाचित्रमा धेरै सुधार आएको छ र म यसलाई अझै उत्कृष्ट बनाउँदै लैजानेछु!

विश्व वातावरण दिवस र सरसफाइ अभियान

देन बज्राचार्य
कक्षाः ८ (इन्द्रावती)

आमा प्रकृतिले सिर्जना गरिदिएको यो सुन्दर धर्ती र यसवरपरको परिवेश नै हाम्रो वातावरण हो। वातावरणभित्र रहेका नदीनाला, वनजंगल, जीवजन्तु, हावापानी र विभिन्न खनिज पदार्थहरूले हाम्रो जीवनलाई सहज र जीवन्त बनाएका छन्। प्रकृतिले मानव जातिलाई उपहारस्वरूप दिएका यी सुविधाहरूको प्रयोग गरेर नै आज संसारले यति धेरै विकास गर्न सकेको हो। तर विडम्बना, मानिसले यी प्राकृतिक स्रोतहरूको अत्यधिक र जथाभाबी प्रयोग त गरे, तर त्यसको बदलामा प्रकृतिलाई उपहारस्वरूप प्रदूषण र विनाश मात्र फर्काए। आधुनिकताका नाममा भइरहेका यस्ता गतिविधिले गर्दा आज हाम्रो वातावरण दिनप्रतिदिन प्रदूषित र संकटग्रस्त बन्दै गइरहेको छ।

यही गम्भीर विषयलाई आत्मसात् गर्दै विश्व वातावरण दिवसको अवसर पारेर हाम्रो विद्यालयका कक्षा ८ का हामी विद्यार्थीहरू एकजुट भयौँ। हामीले वातावरण संरक्षणको महत्त्वलाई बुझाउन र समुदायमा सकारात्मक सन्देश फैलाउनका लागि एक विशेष सरसफाइ कार्यक्रमको आयोजना गर्‍यौँ। यस पुण्य कार्यका लागि हाम्रो विद्यालय र 'श्री मदन आश्रित विद्यालय' बीच आपसमा सहकार्य भएको थियो। दुवै विद्यालयका विद्यार्थीहरू मिलेर नजिकैको ऐतिहासिक र पुरानो बस्ती 'तामाङ गाउँ' तथा त्यसवरपरको क्षेत्र सफा गर्ने योजना तय गरियो।

त्यसपछि हामी दुवै विद्यालयका विद्यार्थीहरू हातहातमा वातावरण चेतना सम्बन्धी विभिन्न नारा र सन्देशहरू लेखिएका पोस्टर तथा प्लेकार्डहरू बोकेर लामबद्ध भई सडकमा निस्कियौँ। बाटोमा हिँड्दै गर्दा हामीले स्थानीय मानिसहरूलाई वातावरण सफा राख्नुको महत्त्व बुझायौँ र उनीहरूमा जनचेतना जगाउने प्रयास गर्‍यौँ।

यसरी र्‍यालीसहित चेतना फैलाउँदै हामी अन्ततः तामाङ गाउँ पुग्यौँ। यो गाउँ आफैँमा एक पुरानो, सांस्कृतिक र ऐतिहासिक महत्त्व बोकेको सुन्दर बस्ती हो। त्यहाँ पुगेपछि हामी सबैले आफ्नो सुरक्षाका लागि हातमा पञ्जा र मुखमा मेडिकल मास्क लगायौँ। त्यसपछि हामीले सामूहिक रूपमा गाउँ र त्यसवरपर छरिएर रहेका प्लास्टिक, कागज र अन्य फोहोरहरू सङ्कलन गरेर सरसफाइ गर्न थाल्यौँ। आफ्नो ऐतिहासिक धरोहरलाई आफ्नै हातले सफा र सुरक्षित गर्न पाउँदा हामी सबैको मनमा अत्यन्त खुसी, उत्साह र रमाइलो महसुस भइरहेको थियो।

हाम्रा आदरणीय शिक्षकहरूको कुशल मार्गदर्शन र दुवै विद्यालयका विद्यार्थीहरूको लोभलाग्दो सहकार्यका कारण यो अर्थपूर्ण सरसफाइ कार्यक्रम सफलतापूर्वक सम्पन्न भयो। प्रकृति र वातावरणलाई स्वच्छ राख्नु हामी सबैको साझा कर्तव्य हो भन्ने कुरा यस कार्यक्रमले प्रस्ट पारेको छ।

नयाँ विद्यालय

प्रियाना ढकाल
कक्षाः ४ (राप्ती)

मेरो नाम प्रियाना ढकाल हो । म नौ वर्षकी छु। म कक्षा चारमा पढ्छु। मेरो स्कुलको नाम इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल हो। मेरो परिवारमा हामी चारजना छौँ। मेरो बुबा व्यापार गर्नुहुन्छ । हामी बुढानीलकण्ठमा बस्छौँ। मलाई स्कुल पुग्न १५ मिनेट लाग्छ । म कक्षा ४ देखि यस इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलमा पढ्न थालेकी हुँ । मलाई इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल एकदम धेरै मनपरेको छ। यहाँ निकै मिठो खाना हुन्छ। यहाँ मलाई सबैभन्दा मन परेको खेल पिकल बल हो। मेरो कक्षा शिक्षकको नाम रिया मिश्र हो ।मलाई सम्पूर्ण शिक्षकहरूले धेरै माया गर्नुहुन्छ। म दिनदिनै यहाँ नयाँ कुरा सिक्दैछु। मेरो विद्यालयको प्रधानध्यापकको नाम जुनिता कार्की हो। हाम्रो विद्यालय धेरै राम्रो छ ।

मेरो मामाघर गोठाटारमा हो। मेरो मामाघरमा आमा, बुबा, ठुलो मामा र सानोमामा हुनुहुन्छ। मेरो मनपर्ने खाजा मःम हो। मलाई मेरो भाइको एकदमै धेरै माया लाग्छ। मेरो भाइको नाम रिदान र राघव ढकाल हो । मेरो मनपर्ने फलफुल खरबुजा हो। मेरो मनपर्ने रङ निलो हो । मैले नर्सरी देखि कक्षा ३ सम्म अक्षरा स्कुलमा पढेँ। अक्षरा स्कुलमा मेरा धेरै मिल्ने साथीहरू पनि छन्। उनीहरूको नाम विजेता, आइसा, अधिश्री र हिमानी हो। मैले अक्षरा स्कुलबाट धेरै कुरा सिक्ने मौका पाएँ । यसैगरी म हाम्रो नयाँ विद्यालयमा पनि धेरै कुरा सिक्ने मौका पाउँछु होला भन्ने मलाई धेरै आशा छ। हरेक दिन शिक्षक र साथीबाट नयाँनयाँ कुराहरु सिक्दै आइरहेकी छु। यसरी नै पछिसम्म पनि मैले सबै शिक्षकको साथ पाएर राम्राराम्रा कुराको ज्ञान हासिल गर्नेछु भन्ने ठुलो आशा छ।

मेरो नयाँ विद्यालयको अनुभव

बेदांसी चन्द
कक्षाः ८ (इन्द्रावती)

म नयाँ विद्यालयमा पहिलो दिन जाँदा धेरै डराएको थिएँ। मलाई त्यहाँको वातावरण, शिक्षक र नयाँ साथीहरू कस्ता होलान् भन्ने चिन्ता लागेको थियो। सुरुमा म अलि एक्लो महसुस गरिरहेको थिएँ। तर बिस्तारै शिक्षकहरूले मसँग राम्रो व्यवहार गर्नुभयो र साथीहरूले पनि मलाई साथ दिनुभयो। विद्यालय ठूलो, सफा र कक्षाकोठाहरू पनि राम्रा थिए। त्यहाँ सबै विद्यार्थीहरू मिलेर पढिरहेका र खेलिरहेका देख्दा मलाई निकै खुसी लाग्यो। केही दिनपछि मैले नयाँ साथीहरू बनाएँ र विद्यालयको वातावरणसँग बानी पर्न थालेँ। शिक्षकहरूले पढाउने तरिका पनि सजिलो र रमाइलो भएकाले मलाई पढ्नमा थप रुचि जाग्यो।

यस नयाँ विद्यालयले मलाई नयाँ कुरा सिक्ने राम्रो मौका दिएको छ। विद्यालयका विभिन्न कार्यक्रम तथा अतिरिक्त क्रियाकलापहरूमा सहभागी भएर मैले धेरै नयाँ अनुभवहरू प्राप्त गरेको छु। अहिले मलाई विद्यालय जान रमाइलो लाग्छ। नयाँ साथीहरू र शिक्षकहरूसँग बिताएको समय मेरो जीवनको एउटा सुन्दर र अविस्मरणीय अनुभव बनेको छ।

यहाँका शिक्षकहरूले हामीलाई पढाइसँगै अनुशासन, सहयोग र जिम्मेवारीको महत्त्व पनि सिकाउनुहुन्छ। साथीहरूसँग मिलेर काम गर्दा ममा समूहमा काम गर्ने सीपको विकास भएको छ। नयाँ वातावरणमा आफूलाई समायोजन गर्दै मैले धेरै कुरा सिक्न पाएको छु। यस विद्यालयले मेरो ज्ञान, आत्मविश्वास र व्यक्तित्व विकासमा महत्त्वपूर्ण योगदान दिएको छ। त्यसैले यो विद्यालय मेरो लागि ज्ञान हासिल गर्ने मात्र होइन, एउटा असल व्यक्ति बन्ने चौतारी पनि बनेको छ। म भविष्यमा पनि यहाँ धेरै कुरा सिकेर एक सफल विद्यार्थी बन्ने प्रयास गर्नेछु।

विद्यालयमा कृषि : एक समिक्षा

बेन्जु सापकोटा
कक्षाः ९ (गण्डकी)

हाम्रो विद्यालयमा बूढानीलकण्ठ नगरपालिकाद्वारा आयोजित “कृषि तथा पशुपालन सम्बन्धी विद्यालय शिक्षा कार्यक्रम” मा सहभागी हुने अवसर प्राप्त गर्नु मेरा लागि निकै उपलब्धिमूलक अनुभव रह्यो। कार्यक्रममा बूढानीलकण्ठ नगरपालिकाकी उपप्रमुख श्रीमती अनिता लामा लगायत विभिन्न क्षेत्रका व्यक्तित्वहरूको उपस्थिति रहेको थियो। कार्यक्रमको मुख्य उद्देश्य विद्यार्थीहरूलाई कृषि, पशुपालन, स्वस्थ जीवनशैली तथा पशुप्रतिको जिम्मेवारीबारे सचेत गराउनु थियो। वक्ताहरूले आजको आधुनिक जीवनशैलीमा पनि कृषि क्षेत्रको महत्व कुनै पनि हिसाबले कम नभएको बताउँदै घरको सानो खाली ठाउँलाई सदुपयोग गरेर फलफूल, तरकारी तथा अन्य आवश्यक बालीहरू उत्पादन गर्न सकिने कुरा स्पष्ट पार्नुभयो। आफ्नै बारीमा उत्पादन गरिएका खाद्यान्नहरू ताजा, स्वस्थ र पोषणयुक्त हुने भएकाले यसले परिवारको स्वास्थ्य सुधार्नुका साथै आत्मनिर्भर बन्न पनि सहयोग पुऱ्याउने विषयमा विशेष जोड दिइयो। यस कार्यक्रमले कृषि केवल पेशा मात्र नभई जीवनसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको आधारभूत आवश्यकता रहेको तथ्यलाई अझ स्पष्ट रूपमा बुझ्न मद्दत गऱ्यो।

कार्यक्रममा पशुपालन र पशु कल्याणसम्बन्धी विषयहरू पनि अत्यन्त रोचक ढङ्गले प्रस्तुत गरिएका थिए। पशुहरू मानव जीवनका महत्वपूर्ण सहयात्री भएकाले उनीहरूप्रति दया, माया र सम्मानको व्यवहार गर्नुपर्ने कुरामा वक्ताहरूले विशेष जोड दिनुभयो। कुनै पनि पशुलाई दुर्व्यवहार गर्नु अमानवीय कार्य भएको र उनीहरूको उचित संरक्षण तथा हेरचाह गर्नु प्रत्येक व्यक्तिको दायित्व भएको कुरा उदाहरणसहित प्रस्तुत गरियो। यसका साथै कार्यक्रमका एक विशेष अतिथिले आफ्नो जीवनयात्रा र वेद अध्ययनसम्बन्धी अनुभवहरू सुनाउनुभयो। उहाँले कठिन परिस्थितिका बीच पनि निरन्तर मेहनत, लगनशीलता र आत्मविश्वासका साथ अगाडि बढ्दा सफलता प्राप्त गर्न सकिने प्रेरणादायी सन्देश दिनुभयो। नेपालबाट सीमित व्यक्तिहरू मात्र यस्तो अध्ययनका लागि छनोट हुने जानकारीले हामी विद्यार्थीहरूलाई अझ उत्साहित बनायो। उहाँका अनुभवहरूले लक्ष्यप्रति दृढ रहनु, समयको सदुपयोग गर्नु र आफ्नो संस्कृतिप्रति गर्व गर्न सिकायो।

कार्यक्रमको अन्त्यतिर नगरपालिकाको तर्फबाट ल्याइएको परम्परागत नेपाली पेय पदार्थ मोही (लस्सी) वितरण गरिएको थियो, जसले सम्पूर्ण कार्यक्रमलाई अझ आत्मीय र स्मरणीय बनायो। सहभागी विद्यार्थीहरूले उत्साहपूर्वक कार्यक्रमको अवलोकन गरेका थिए र सबैले यसबाट केही न केही नयाँ कुरा सिक्ने अवसर पाए। समग्रमा भन्नुपर्दा, यो कार्यक्रम केवल जानकारीमूलक मात्र नभई व्यवहारिक शिक्षा, नैतिक मूल्य र जीवनोपयोगी सन्देशले भरिएको अत्यन्त प्रभावकारी कार्यक्रम थियो। यसले कृषि र पशुपालनप्रतिको सम्मान बढाउनुका साथै पशुप्रति संवेदनशील बन्न, स्वस्थ जीवनशैली अपनाउन र आफ्नो लक्ष्यप्रति समर्पित रहन प्रेरित गऱ्यो। यस्ता कार्यक्रमहरूले विद्यार्थीहरूको ज्ञान, सोच र व्यवहारमा सकारात्मक परिवर्तन ल्याउने भएकाले भविष्यमा पनि यस्ता शैक्षिक तथा सचेतनामूलक कार्यक्रमहरू निरन्तर सञ्चालन गरिनुपर्छ भन्ने मेरो विश्वास छ।

असार १५

विपुल सापकोटा
कक्षाः ५ (भेरी)

असार १५ आयो आयो
रमाइलो हुने दिन छायो।
दही चिउरा मिठो हुन्छ
आँपले झन स्वाद बढायो।

छुपु छुपु बिरुवा रोप्ने
पानीमा गीत गाउँछन् ।
प्रसिद्ध छ यो दिन हाम्रो
सबैले दहिचिउरा खान्छन् ।

मौसम जहिले जस्तो भएनी
आनन्दले हुने मनै रमाइलो ।
खुसी हुन्छ किसानको मन
त्यसैले होला गाउँघर घमाइलो ।

एक्लो विद्यालय

मायाश्मी अधिकारी
कक्षाः ४ (नारायणी)

एकादेशमा एउटा ठूलो गाउँ थियो। त्यहाँ एउटा मात्र विद्यालय थियो। त्यो विद्यालय मसानघाटको माथिपट्टि बनेको थियो। त्यस विद्यालयको प्रधानाध्यापकलाई आफ्नो विद्यालय तल मसानघाट भएकोले निकै डरलाग्थ्यो। त्यसै कारणले एकदिन उनले आफ्नो विद्यालय सार्ने निर्णय गरे त्यसैकारण उनले सबैलाई विद्यालय काठमाडौँ सर्दैछ भनेर जानकारी गराए तर त्यहाँका विद्यार्थीको बुबाआमाले विद्यालय एउटा मात्रै भएको कारण यो विद्यालय नसार्नुहोला, हामी काठमाडौँ जान सक्दैनौ भनेर अनुरोध गरे तर त्यस विद्यालयको प्रधानाध्यापकलाई केही फरक परेन उनले विद्यालय काठमाडौँ सहरमा सारे उनले त्यो विद्यालय नयाँ ठाउँमा सारिसकेपछि उनको विद्यालयमा कोही पनि विद्यार्थी आएनन् । विद्यालय झन एक्लो भयो । उनलाई धेरै दुःख लाग्यो। आफ्नो विद्यालय काठमाडौँमा सारेको कारणले उनलाई पश्चाताप भयो।

पुस्तक समीक्षा:'विश्वका बालकथा'

सत्कृत अर्याल
कक्षाः ६ (वरुण)

विजयराज आचार्यद्वारा सम्पादित 'विश्वका बालकथा' विधाका दृष्टिले एक कथा सङ्ग्रह हो, जसमा विभिन्न देशका प्रसिद्ध बालकथा लेखकहरूका रचना समेटिएका छन् । यस पुस्तकभित्रको एक कथा 'पेण्डोराको बाकस' मा पेण्डोरा, इपिमिथस र मर्करी जस्ता विभिन्न मुख्य तथा सहायक पात्रहरू रहेका छन् । कथाको सुरुवातमा सन्देशवाहक देवता मर्करी आफ्नो काँधमा एउटा गह्रौँ बाकस बोकेर इपिमिथस र उनकी पत्नीको घरबाहिर आइपुग्छन् । कथाको बीचमा मर्करीले जिम्मा दिएको बाकस नखोल्न अनुरोध गरेको भए तापनि बाकसभित्रबाट टिठलाग्दो स्वरले अनुरोध गरेको हुँदा पेण्डोराले बाकस खोल्छिन्, जसबाट अचानक मानिसहरूलाई दुःख दिने घिनलाग्दा कीराहरू निस्किएर पेण्डोरालाई दुःख दिन थाल्छन् । सन्देशवाहक देवता मर्करीले जिम्मा दिएर नखोल्न अनुरोध गरेको भए तापनि पेण्डोराले बाकस खोल्नु यस कथाको मलाई चित्त नबुझेको भाग हो । कथाको अन्त्यतिर बाकसबाट सुरिलो आवाज आउँछ र चम्किलो सेतो जीव 'आशा' निस्किएर पेण्डोरा र इपिमिथसको जीउमा लागेका घाउहरू ठीक पारिदिन्छ, जहाँ पेण्डोराले दोस्रो पटक साहस गरेर बाकसको बिर्को खोलेकी हुन्छिन् । यो पुस्तक पढेपछि आशाले मानिसहरूलाई यो संसारमा बाँच्न सजिलो बनाएको छ भन्ने सन्देश पाएँ । यस पुस्तकमा १९ वटा विभिन्न देशका बालसाहित्यकारहरूले लेखेका ज्ञानवर्धक र रोचक कथाहरू भएका हुनाले म यो पुस्तक अरूलाई पनि पढ्न सल्लाह दिन्छु ।

झुटको परिणाम

श्रेणीका थिङ
कक्षाः ४ (नारायणी)

हामीले कक्षामा झुटको परिणाम भन्ने कथा पढेका थियौँ । जसमा शिक्षकले हामीलाई कसैले झुटो बोलेको थाहा पाउनुभयो भने के गर्नुहुन्छ भनेर सोध्नुभएको थियो। मलाई लाग्छ कसैले झुटो बोलेको थाहा पाएमा सबैभन्दा पहिले हामीले कसैलाई पनि झुटो बोल्न हुँदैन भनेर सम्झाउनु पर्छ । म भएको भए झुटो बोलेर समस्याको समाधान नहुने र यसले अझ अर्को समस्या आउन सक्ने हुन्छ भनेर सम्झाउँथेँ । त्यस्तैगरी झुटले सम्बन्ध र मित्रतामा पनि असर गर्ने कुरा बताउँथेँ र झुट नबोली समस्यालाई समाधान गर्ने उपाय अपनाउने सुझाव दिन्थेँ साथै सम्बन्धलाई पनि राम्रो बनाउँछ भन्ने कुरा पनि बताउँथेँ र अबदेखि झुटो नबोल्न आग्रह गर्नेथिएँ ।

प्रगतिपथमा लम्कँदै मेरो विद्यालय

सुविज्ञ अधिकारी
कक्षाः ८ (इन्द्रावती)

हरेक सफलताको पछाडि एउटा सङघर्षपूर्ण कथा लुकेको हुन्छ। सन् २०१० मा एउटा ठुलो सपना र उच्च शैक्षिक उद्देश्यका साथ 'इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल' को स्थापना भएको थियो। सुरुवाती दिनहरूमा सबै कुरा निकै राम्रो र व्यवस्थित रूपमा चलिरहेको थियो। तर, समय सधैँ एकनास रहँदैन। वि.सं. २०७२ मा नेपालमा आएको विनाशकारी महाभूकम्पले देशका थुप्रै संरचनाहरूसँगै यस विद्यालयको भवनमा ठुलो धक्का पुऱ्यायो। भूकम्पले भौतिक संरचना मात्र भत्काएन, थुप्रैको आशा र भरोसामा पनि चोट पुऱ्यायो।

भूकम्पपछिका दिनहरू विद्यालय प्रशासनका लागि निकै चुनौतीपूर्ण रहे। विद्यालयलाई एउटा सुरक्षित, शान्त र उपयुक्त वातावरणमा स्थानान्तरण गर्नका लागि अनेकौँ प्रयासहरू गरिए। थुप्रै हन्डर र ठुला-ठुला चुनौतीहरूको सामना गर्नुपरे पनि विद्यालयले आफ्नो गुणस्तर र उच्च मनोबललाई कहिल्यै गिर्न दिएन। अन्ततः केही वर्ष अगाडि हात्तीगौँडामा अत्याधुनिक र भूकम्प-प्रतिरोधी प्रविधियुक्त नयाँ भवनको निर्माण गरियो। यो नयाँ भवन केवल इँटा र सिमेन्टको संरचना मात्र नभएर, विपत्तिबाट उठेर अघि बढ्न सकिन्छ भन्ने दृढ इच्छाशक्तिको एउटा उत्कृष्ट उदाहरण हो।

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलसँग मेरो व्यक्तिगत यात्रा वि.सं. २०८१ सालदेखि सुरु भएको हो। जब म पहिलो पटक यस विद्यालयको हाताभित्र प्रवेश गरेँ, यहाँको भव्य र सुरक्षित भौतिक संरचना देखेर म अचम्मित र मन्त्रमुग्ध भएँ।यहाँ नेपालकै पहिलो म्याथ पार्क पनि रहेछ । बास्केटबल कोर्ट पनि निर्माण हुँदै थियो । जब मैले विद्यालयले भोगेका विगतका ती दुःखद् र संघर्षपूर्ण पाटाहरूका बारेमा सुनेँ, तब मेरो मनमा विद्यालयप्रति अझ बढी सम्मान जाग्यो। मैले बुझेँ कि जीवनमा जस्तै सुकै दुःख र विपत्ति आए पनि धैर्य र निरन्तरको प्रयासले मात्र प्रगति र सफलता हासिल गर्न सकिन्छ।

विद्यालयको पहिलो दिनदेखि नै मलाई यहाँको वातावरणले निकै आकर्षित गऱ्यो। यहाँको शान्त, सफा र बालमैत्री वातावरण तथा सहयोगी एवम् प्रेरक शिक्षक-शिक्षिकाहरूको व्यवहारले मेरो मन सजिलै जित्यो। नयाँ ठाउँ र नयाँ परिवेश भए पनि मलाई यहाँ घुलमिल हुन कत्ति पनि समय लागेन। हेर्दाहेर्दै यहाँ मेरो एक वर्ष बितिसकेको छ। मैले यस विद्यालयबाट कक्षा ७ को पढाइ सफलतापूर्वक पूरा गरेँ। यो एक वर्षको अवधिमा मैले केवल पाठ्यपुस्तकका ज्ञान मात्र सिकिनँ, बरु जीवनोपयोगी थुप्रै नयाँ कुराहरू सिक्ने अवसर पाएँ। मैले धेरै नयाँ र असल साथीहरू बनाएँ र विद्यालयका हरेक क्रियाकलापमा रमाइलो गर्दै बिताएँ।

अहिले म यसै विद्यालयको कक्षा ८ मा अध्ययनरत छु। विगत एक वर्षको छोटो अवधिमा पनि मैले विद्यालयमा निकै ठुला र सकारात्मक परिवर्तनहरू महसुस गरेको छु। हामी विद्यार्थीहरूको शारीरिक तथा मानसिक विकासका लागि विद्यालयले खेलकुदका क्षेत्रमा व्यापक सुधार गरेको छ। हाल विद्यालयमा बास्केटबल कोर्ट र फुटसल मैदान निर्माण भइसकेका छन्, जहाँ हामी नियमित रूपमा खेल्ने गर्छौँ। यसका साथै, भलिबल कोर्ट पनि निर्माणको अन्तिम चरणमा छ, जसले खेलकुदप्रेमी विद्यार्थीहरूलाई अझ बढी उत्साहित बनाएको छ।

अहिलेको अर्को सुखद पक्ष के छ भने, कक्षाकोठामा हामीलाई समूहगत रूपमा बस्ने व्यवस्था मिलाइएको छ। यसले गर्दा साथीहरूबीच आपसी छलफल गर्न सजिलो भएको छ। सामूहिक कार्य र सहकार्यको भावना विकास गर्न यसले ठुलो मद्दत पुऱ्याएको छ, जसका कारण हाम्रो पारस्परिक सम्बन्ध अझ प्रगाढ बन्दै गइरहेको छ।

थोरै वर्षहरूको अन्तरालमा र महाविपत्तिलाई झेलेर पनि इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलले भौतिक, शैक्षिक र व्यावहारिक क्षेत्रमा जुन अभूतपूर्व विकास गरेको छ, त्यो साँच्चिकै प्रशंसनीय छ। आज यो विद्यालय आधुनिक शिक्षा र दृढताको एउटा उत्कृष्ट नमुना बनेको छ। यस्तो गौरवशाली र प्रगतिशील विद्यालयको विद्यार्थी हुन पाउँदा मलाई गर्वको अनुभूति हुन्छ।

नयाँ शैक्षिक सत्रको शून्य हप्तामा विविध कार्यक्रम सम्पन्न

रेभा राई
कक्षाः १० (वाग्मती)

२०८३/०१/२२

काठमाडौँ, २०८३ साल वैशाख। नयाँ शैक्षिक सत्र २०८३ को सुरुआतसँगै काठमाडौँस्थित इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलमा 'शून्य हप्ता' अन्तर्गत पहिलो दुई दिन विभिन्न रचनात्मक तथा शिक्षामूलक गतिविधिहरू सम्पन्न भएका छन्।

पहिलो दिन कक्षा १० का विद्यार्थीहरूले कक्षा १ का साना विद्यार्थीहरूसँग मित्रता गाँसे तथा उनीहरूको हेरचाह गर्ने कार्यक्रम आयोजना गरिएको थियो। यस कार्यक्रममार्फत साना विद्यार्थीहरूलाई विद्यालयको वातावरणसँग सहज बनाउन र उनीहरूमा आत्मविश्वास बढाउन सहयोग पुऱ्याइएको विद्यालय प्रशासनले जनाएको छ।

दोस्रो दिन विद्यालयमा नेपाल रेडक्रस सोसाइटीसम्बन्धी सचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको थियो। उक्त कार्यक्रममा प्राथमिक उपचार तथा सीपीआर सम्बन्धी जानकारी दिइएको थियो, जसले विद्यार्थीहरूलाई आपत्कालीन अवस्थामा कसरी सहयोग गर्ने भन्ने ज्ञान प्रदान गरेको छ। कार्यक्रमको अन्त्यतिर विद्यार्थीहरूलाई मनोरञ्जनका लागि चलचित्र प्रदर्शन गराइएको थियो। यसले विद्यार्थीहरूलाई नयाँ वर्षको सुरुआत रमाइलो र स्मरणीय बनाउन सहयोग पुऱ्याएको छ।

असल साथीको साथ

विभान अधिकारी
कक्षाः ६ (वरुण)

एकादेशमा रमेश भन्ने एउटा केटो थियो। ऊ स्वभावले धेरै राम्रो थियो, तर पढाइमा भने अलि कमजोर थियो। परीक्षामा थोरै अङक आउने भएकाले ऊ सधैं दुःखी हुन्थ्यो। अरू साथीहरूको राम्रो अङक आएको देखेर रमेश मन सानो पार्थ्यो। कहिलेकाहीँ त कमजोर भएकै कारण अरू साथीहरू उसलाई जिस्क्याउँथे र हाँस्थे पनि।

एक दिन, उसको विद्यालयमा दिनेश भन्ने एउटा नयाँ केटो भर्ना भयो। दिनेश निकै चलाख र सहयोगी स्वभावको थियो। विद्यालयमा उसलाई सबै ठाउँ देखाउने जिम्मा रमेशले पायो। रमेशले दिनेशलाई आफ्नो कक्षाकोठा, पुस्तकालय र विज्ञान कोठा आदि सबै ठाउँ घुमाएर देखायो। यसरी कुराकानी गर्दै जाँदा उनीहरू मिल्ने साथी बने।

उनीहरूले एकअर्कालाई आफ्नो बारेमा बताए। त्यसै क्रममा रमेशले दिनेशलाई आफ्नो पढाइको कमजोरीका बारेमा भन्यो। रमेशको कुरा सुनेर दिनेशले उसलाई जिस्क्याएन, बरु म तिमीलाई सहयोग गर्छु भन्यो।

त्यस दिनदेखि दिनेशले रमेशलाई पढाउन थाल्यो। उनीहरूले मिलेर पढ्ने समयको एउटा तालिका बनाए। रमेशलाई गाह्रो लाग्ने पाठहरू दिनेशले सजिलोसँग सिकायो। बिस्तारै रमेश पनि दिनेश जस्तै पढाइमा ध्यान दिन थाल्यो र चलाख भयो। उनीहरू सँगै खेल्थे, पढ्थे र रमाउँथे।

एक दिन, विद्यालयमा परीक्षा भयो। रमेशले यसपालि निकै राम्रोसँग परीक्षा दियो। जब नतिजा आयो, उसले धेरै राम्रो अङ्क ल्याएको थियो। रमेशको राम्रो अङ्क आएको देखेर उसका शिक्षक, परिवार र साथीहरू सबै जना निकै खुसी भए।

रमेशको यो सफलता देखेर दिनेशले पनि उसलाई धेरै-बधाई दियो। रमेशले पनि आफूलाई सहयोग गरेकोमा दिनेशलाई मनैदेखि धन्यवाद दियो। यसरी नै अरू परीक्षाहरूमा पनि राम्रो अङक ल्याउँदै जाँदा उनीहरू दुवै जनाको दिमाग झन्-झन् तिखो र तेजिलो हुँदै गयो। यसरी दिनेश जस्तो असल साथी पाएर रमेशको जीवन साँच्चै बदलिएको थियो।

आशा

सेरा खरल
कक्षाः ७ (मेची)

आशा हो उज्यालो, अँध्यारीको साथी
यसले देखाउँछ सफलताको बाटो माथि।
जब मन थाक्छ र सपना टाढा जान्छ
आशाकै किरणले फेरि हाँस्न सिकाउँछ ।

आशा हो बिहानको सुनौलो प्रकाश
जसले भरिदिन्छ मनमा नयाँ विश्वास ।
कठिन बाटोमा पनि साथ कहिल्यै नछोड्ने
हरेक पाइला अगाडि बढ्न प्रेरणा दिने ।

आशा हो वर्षापछि देखिने इन्द्रेणी
जीवनभर गुन्जिरहने मायाको सङ्गिनी।
हारका क्षणमा पनि साहस जगाउने
निराशाका बादललाई टाढा भगाउने ।

आशा हो जीवनको सुन्दर गीत
यसले बनाउँछ हरेक दिन विशेष ।
जबसम्म आशा मनभित्र बलिरहन्छ
सफलताको फूल जीवनभर फुलिरहन्छ ।

मेरो बुटवलको यात्रा

साम्भव भण्डारी
कक्षाः ६ (वरुण)

बुटवल नेपालको लुम्बिनी प्रदेशमा पर्ने एउटा एकदमै सुन्दर र विकसित उप-महानगरपालिका हो। यो ठाउँ इतिहासको लागि पनि निकै प्रसिद्ध छ। नेपाल र अङ्ग्रेजको युद्ध हुँदा नेपाली वीर गोर्खाली सैनिकहरूले अङ्ग्रेजहरूलाई हराएको ऐतिहासिक जितगढी किल्ला पनि बुटवलमै पर्छ।

मलाई बुटवलको यात्रा गर्न निकै रमाइलो लाग्छ। काठमाडौँबाट गाडीमा जाँदा बुटवल पुग्न ११ देखि १२ घण्टा जति लाग्छ। तर हवाईजहाजबाट जाने हो भने जम्मा ३० देखि ४५ मिनेटमै पुग्न सकिन्छ। बुटवलमा गर्मी महिनामा भने अलि धेरै नै गर्मी हुन्छ। बुटवलकै नजिकै भैरहवामा एउटा ठुलो विमानस्थल छ, जसको नाम गौतम बुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल हो।

म बुटवल धेरै पटक गइसकेको छु। त्यहाँका मुख्य बाटोहरू राम्ररी विकास भएका छन्, धेरै सडकहरू सीधा र फराकिला छन्। बुटवलमा यताउति घुम्नका लागि थुप्रै अटो रिक्साहरू चल्छन्। यहाँ पर्यटकहरूका लागि घुम्ने राम्रा पार्कहरू र धेरै सांस्कृतिक सम्पदाहरू छन्। तर मुख्य सडकहरू राम्रा भए पनि भित्री गाउँ र गल्ली जाने बाटोहरू अलि साँगुरो छन्। यद्यपि मलाई ऐतिहासिक र पर्यटकीय सहर बुटवल घुम्न पाउँदा सधैँ खुसी लाग्छ।

विद्यालय निर्वाचन सम्पन्न

सोनिया घले
कक्षाः १० (भोटेकोशी)

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल, काठमाडौँ
२०८३ जेठ ७ गते

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुलमा २०८३ सालको विद्यालय निर्वाचन सफलतापूर्वक सम्पन्न भएको छ। विद्यालयको निर्वाचन केन्द्र इम्पेरियल वर्ल्ड स्कुल तथा अडिटोरियम हलमा राखिएको थियो। निर्वाचन कार्यक्रम विद्यालय निर्वाचन समूहद्वारा आयोजना गरिएको हो।

निर्वाचनभन्दा एक हप्ताअघि नै सबै उम्मेदवारहरूले आफ्नो उम्मेदवारी दर्ता गरेका थिए। त्यसपछि चिट्ठा प्रणालीमार्फत उम्मेदवारहरूले आफ्ना चुनाव चिन्ह छनोट गरेका थिए। घडी, मोबाइल, मेडल, हवाईजहाज, पुतली लगायतका विभिन्न चिन्हहरू विद्यालय कप्तान, सदन कप्तान तथा उपकप्तान पदका लागि प्रयोग गरिएको थियो। हरियो, पहेँलो, निलो र रातो गरी चारवटा सदनका लागि निर्वाचन सञ्चालन गरिएको थियो।

निर्वाचनको एक दिनअघि सबै कप्तान पदका उम्मेदवारहरूले आफ्नो मन्तव्य प्रस्तुत गरेका थिए। उम्मेदवारहरूले आफ्नै पोस्टर तयार गरी प्रचारप्रसार गर्नुका साथै कनिष्ठ विद्यार्थीहरूबीच आफ्नो प्रचार गरेका थिए।

निर्वाचनका क्रममा प्रत्येक हाउसका लागि छुट्टाछुट्टै मतपत्रको व्यवस्था गरिएको थियो भने शिक्षक तथा कर्मचारीका लागि अलग मतपेटिका राखिएको थियो। कक्षा १ देखि ५ सम्मका विद्यार्थीलाई १ अङ्क, कक्षा ६ देखि १० सम्मका विद्यार्थीलाई २ अङ्क तथा शिक्षकहरूलाई ३ अङ्कको मतदान अधिकार प्रदान गरिएको थियो।

विद्यालयका सम्पूर्ण विद्यार्थी तथा शिक्षकहरूले उत्साहपूर्वक मतदान गरेका थिए। मतदान सम्पन्न भएपछि उम्मेदवारहरूको उपस्थितिमा मतगणना सुरु गरिएको थियो।

निर्वाचन परिणामअनुसार विद्यालय कप्तान पदमा मोबाइल चिन्हसहित निम्सा थापा निर्वाचित भएकी छन्। हरियो सदन कप्तानमा घडी चिन्हसहित सोनिया घले तथा उपकप्तानमा ट्रफी चिन्हसहित शशाङ्क भण्डारी निर्वाचित भएका छन्। निलो सदन कप्तानमा गोल्ड मेडल चिन्हसहित स्तुति सङ्ग्रौला तथा उपकप्तानमा सूर्यमुखी फुल चिन्हसहित सामुएल थापा निर्वाचित भएका छन्। त्यसैगरी रातो सदन कप्तानमा साइकल चिन्हसहित दृष्टाना लम्साल तथा पहेँलो सदन कप्तानमा हेडफोन चिन्हसहित निराजन गिरी निर्वाचित भएका छन्। पहेँलो सदन उपकप्तानमा टार्गेट चिन्हसहित अफ्रिन गुरुङ निर्वाचित भएकी छन्।

यसरी विद्यालयको निर्वाचन कार्यक्रम शान्तिपूर्ण र व्यवस्थित रूपमा सम्पन्न भएको विद्यालय प्रशासनले जनाएको छ।

Student's Art

Deeya Saud, I Tamur, House,
Colored Pencils on Colouring Page

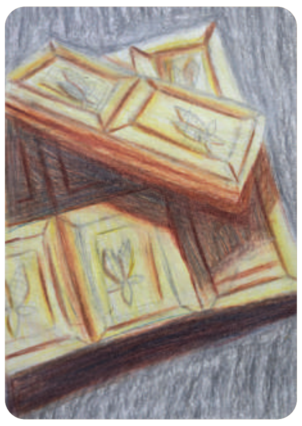
Eilish Bajracharya, IV Rapti, Vanilla
Chololate, Coloured Pencils on Paper

Estella & Prayansh, III Marsyangdi,
Leaves,Printmaking on Paper

Nirukta Kattel, V Seti, Human Figure,
Colored Pencil on Paper

Prayansh & Prija, III Trishuli & Marsyangdi,
Leaves, Printmaking on Paper

Srija Panta, V Bheri, Human
Figure, Coloured Pencils on Paper

Students of IV, Campaign Poster,
Mixed Media on Paper

Yuvan Gurung, VI Rapti, Campaign
Poster, Mixed Media on Paper

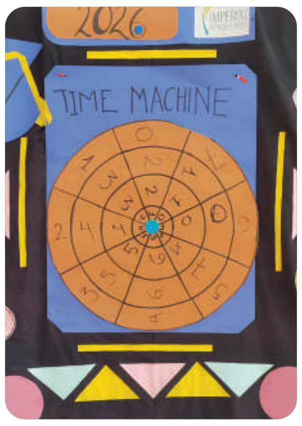

Norzin & Club, IX Gandaki,
Time and Machine, Mixed Media on Fabric

Nova Rajbhandari, VII Karnali,
Running Time, Mixed Media on Paper

Prajwol Shrestha, VII Karnali, Character
Design, Coloured Pencils on Paper

Saizmine Basnet, VIII Indrawati,
Mandala, Ink on Paper

Students of House Emerald,
Celebratory Art, Mixed Media Sculpture

Students of X Bagmati, Jar of Dreams
Origami in Glass Jar

Yojana Gauli, VII Karnali,
Starfish, Clay Sculpture

Students of House Ruby,
Celebratory Art, Mixed Media on Plywood

Ijay Lal Pradhan, VII Karnali,
Green Dragon, Coloured Pencils on Paper

Students of House Lapis, Celebratory Triptych, Mixed Media on Canvas

Students of House Opal, Eid Mubarak, Mixed Media on Wood

Students of IV, Chocolate Wrapper,
Colored Pencils on Paper

Students of IV, Chocolate Wrapper,
Mixed Media on Paper

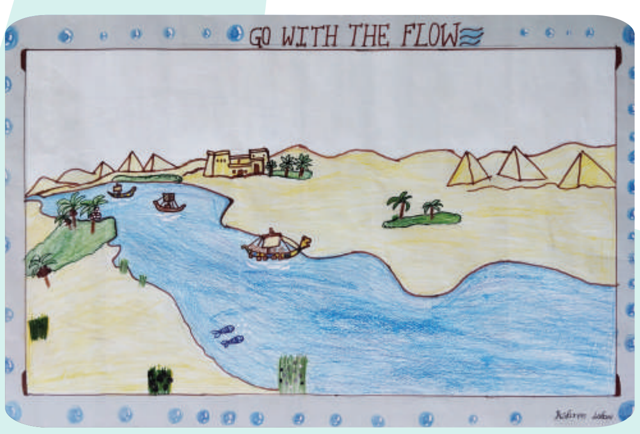

Ashree Lohani, VI Mahakali, Go WIth The Flow, Mixed Media on Paper

Tishya Gnyawali, IV Rapti, Vanilla Heart
Chololate, Coloured Pencils on Paper

Yashvi Agrawal, IV Narayani, Me & Fire Horse,
Coloured Pencils on paper

Activities

Kicking Off Academic Year 2083
A fresh beginning with learning, collaboration, and purpose.

Parent Orientation 2083
Welcoming families and building strong school-home partnerships.

Welcome Day 2083
A joyful start to a year of learning, friendship, and growth

Zero Week 2083
Learning beyond the classroom through service and collaboration.

16th Foundation Day Retreat
Celebrating 16 years of togetherness, trust, and team spirit.

Kidspreneur Academy
nspiring young entrepreneurs through innovation, leadership, and financial literacy

Back to School & Curriculum Night
Parents experienced learning through the eyes of a Grade 1 student.

SEL Session
Strengthening parent–school partnerships for students' emotional wellbeing.

Guest Lecture
Learning democracy through real-world experience and active participation

Mock Election 2083
Experiencing democracy through leadership and responsible voting

Special Sports Visit
Inspiring future athletes through experience, discipline, and dedication.

Earthquake Awareness & Drill
Building a safer school through preparedness and practical learning.

Flag Day & Investiture Ceremony 2026
Celebrating student leadership, responsibility, and service.

Healthy Eating Session
Promoting healthy habits through nutrition education.

SEE Graduation 2026
Celebrating the achievements of the Class of 2026

2nd QKS Basketball Tournament
Showcasing teamwork, sportsmanship, and competitive spirit.

Sustainable Waste Management
Inspiring environmental responsibility through sustainable practices

Clean Camping
Learning environmental stewardship through community action.

Celebrating world environment day
Inspiring environmental responsibility through sustainable practices.

KU M.Ed. STEAM Visit
Sharing innovative educational practices with future educators.

U-16 Friendly Football Match
Representing IWS with pride, teamwork, and determination

IWS Upcycling Competition 2026
Creativity driving climate action and sustainability

Grade 7 Field Visit
Connecting classroom learning with community healthcare.

Food & Nutrition Education Program
Building awareness for healthier lifestyles.

World Blood Donor Day 2026
Celebrating compassion through the gift of life.

Phoenix Inspiration Art Competition
Celebrating creativity and Nepal–China friendship.

Kidspreneur Academy – Episode 2
Inspiring young minds through entrepreneurial leadership.

Grade 1 Guest Speaker Session
Encouraging environmental awareness from an early age.

International Toastmasters Launch
Building confident communicators and future leaders.

ZeoBoard Mathematics
Making mathematics engaging through hands-on learning.

Harmony Walk 2026
Celebrating wellness, mindfulness, and togetherness.

World Music Day 2026
Celebrating talent through the joy of music.

Guest Lecture by Prof. Dr. Ram Prasad Gyawali
Inspiring creative writing in Nepali literature.

Grade IX Residential Paddy Plantation
Learning life skills through immersive experiences.

IWS U-16 Futsal Tournament
A spirited beginning to an exciting tournament.

Obstacle Race Challenge
Taking on challenges with courage and teamwork.